UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly West of Winnipeg
10967 - 97th Street
Edmonton 17, Alta, Canada
Phone: 422 - 5708

RETURN REQUESTED

Річна передплата в Канаді — $5.00
Окреме число: 15 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

16
ГРУДНЯ 1971
Число № 50
тижневик „УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
РІК XLIII VOL. XLIII
DECEMBER 16, 1971

ВІДБУДУТЬСЯ ПЕРЕГОВОРИ МІЖ ІЗРАЇЛЕМ І ЄГИПТОМ

Єгипетський прем'єр А. Садат погодився на безпосередні переговори між представниками Єгипту та Ізраїлю у справі миру. Переговори відбуватимуться в одному готелі в Ню Йорку, де обидві делегації будуть перебувати в двох окремих кімнатах, а переказуватиме становище одної делегації другій американський підсекретар стану Дж. Сіско.

В Ню Йорку перебуває тепер ізраїльський прем'єр Ґольда Меїр. Вона приїхала піддержати акцію жидівського комітету, який переводить збірку на допомогу Ізраїлеві, що повинна принести понад пів мільярда долярів; хоче теж відбути розмови з президентом Р. Ніксоном.

М.ін. в розмовах з американським президентом ізраїльський прем'єр буде домагатися продажу 50 бойових літаків. Крім того, Г. Меїр хоче довідатися, яке буде становище президента відносно арабсько-ізраїльського конфлікту в розмовах з советськими політиками, які піддержують Єгипет. Мабуть, тому вона й погодилася на безпосередні переговори з Єгиптом, бо там Ізраїль може ясно виявити своє становище відносно умовин мирового договору. Єгипетський президент, мабуть погодився на переговори, тому що СССР не дозволяє йому розпочинати свіжої війни з Ізраїлем. Єгипет тепер залишився майже осамітнений, бо Ливан не має охоти розпочинати війни з Ізраїлем, Йорданія заявила радше невтральність, а Сирія має різні домашні клопоти й небагато може Єгиптові допомогти в евентуальній війні.

Керівники десятьох африканських держав побували недавно з відвідинами в Єгипті та Ізраїлі й переконували уряди обох держав шукати шляхів порозуміння переговорами, а не війною.

Це все, мабуть, довело до того, Ізраїль та Єгипет погодилися на безпосередні переговори.

Президент Ніксон реформує розвідку

Президент Р. Ніксон проводить тепер реформи в американській розвідці. На адресу американської розвідки впало чимало закидів, що вона неправильно інформувала американський уряд й через те ЗДА в деяких випадках скомпромітувалися. Так було, прим. зі спробою визволення американських полонених у В'єтнамі, де американці післали літаки, а полонених вивезено скорше до інших таборів. Розвідці приписують теж невдачу в нападі на Кубу ще за през. Дж. Кеннеді. Щоб усправнити діяльність американської розвідки, президент Р. Ніксон доручив шефові ррозвідчої аґенції Сі-Ай-Ей Р. Голмсові нагляд над усіма американськими розвідчими аґенціями. Для допомоги Голмсові буде створена комісія розвідки при крайовій раді безпеки, якою керуватиме дорадник президента Г. Кіссінджер, а до неї належатимуть Р. Голмс, генеральний прокуратор ЗДА, заступник державного секретаря та представники інших міністерств. В самій раді буде окрема комісія, що відповідатиме за перегляд і оцінку розвідчих матеріялів та друга комісія, що займатиметься розшифровуванням таємних кодів. Деякі зміни будуть переведені теж у військовій розвідці. Всі зміни спрямовані на те, щоб поліпшити діяльність американської розвідки у всіх ділянках.

Наслідник Мао згинув у катастрофі

Подорожні, що приїздять з комуністичного Китаю до Гонг-Конгу, розповідають, що комуністичні пропаґандисти відбувають спеціяльні збори з китайським населенням, якому переказують вістку про те, що наслідник Мао Цзе-дуна і міністер державної оборони Лін Піяо згинув у летунській катастрофі, коли пробували утікати з Китаю до СССР.

Піяо, так кажуть пропаґандисти, плянував скинути Мао з його становища. Ці пляни викрито. Йому грозив суд, і він хотів втекти з Китаю.

В китайській пресі про те не пишеться нічого, але китайські газети критикують різні давніші заяви Піяо, однак не згадують його імени.

Пропаґандисти кажуть, що у спілці з Піяо був теж шеф військового штабу Гуанґ-юнґ Шенґ та командант китайського летунства Ву Фаґ-сієн. Про двох останніх не було згадки в газетах від 10 вересня, а про Піяо від 8 жовтня.

Старшим албертцям

МЕДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДАРОМ

Албертський прем'єр П. Лоґід проголосив, що його уряд ухвалив звільнити від плачення оплати за здоров'я асекурацію всіх албертців, що, мають 65 і більше років та їхню найближчу родину.

Закон входить в життя 1 січня.

В додатку до того вони будуть звільнені теж від оплати за додаткові асекураційні послуги, як купно ліків і тд. Уряд обчисляє, що це звільнення коштуватиме уряд 8-99 мільйонів долярів. З полегші користатиме бл. 158.000 албертців, або 9.32% всього населення Алберти.

Прем'єр Лоґід заявив, що цим законом він виповняє виборчу обіцянку албертської консервативної партії, яка у свій передвиборчій пропаґанді обіцяла звільнити старших албертців від оплат за асекурацію здоров'я.

ВИБОРИ В ЗДА КОШТУВАТИМУТЬ 400 МІЛЬЙОНІВ

Вибори президента та членів американського парляменту й сенату, що відбудуться в черговому році, коштуватимуть 400 мільйонів долярів. Президент Р. Ніксон плянує видати 40 мільйонів долярів на свою виборчу кампанію.

Американські вибори в 1968 р. коштували 300 мільйонів, на 50% більше, як в 1964 р.

Демократична партія, яка програла вибори на президента в 1968 р., ще й досі не вилізла з довгів: ще винна 9.3 мільйони долярів за виборчу кампанію. Одначе це не перешкаджає демократам збирати гроші на чергову кампанію.

Від 1 січня новий податковий закон

УРЯД ПРИМУСИВ ПАРЛЯМЕНТ СКОРОТИТИ ДИСКУСІЮ

Від кількох місяців у федеральному парляменті ведеться завзята дебата над проєктом нового податкового закону, що його уряд подав парляментові до затвердження.

Над проєктом кілька років працювала т.зв. комісія Картера, а потім різні фінансові підприємства, організації та зацікавлені поодинокі особи подавали федеральному міністрові державних прибутків Е. Бенсонові свої завваги та пропозиції відносно змін чи доповнень. Уряд взяв частинно до уваги надіслані пропозиції й виготовив проєкт нового податкового закону, над яким парлямент радить уже кілька місяців. Завзятим дискусіям не видно було кінця, й тому уряд, який хоче, щоб закон увійшов у життя з 1 січнем 1972 р., покористувався, вперше в історії канадського парляменту, свіжо ухваленим законом 75-Ц, який дає право парляментові обмежити дебати над якимось проєктом закону, якщо уряд вважає це за вказане.

Велика більшість послів — всі члени ліберальної партії — сказали закінчити дискусію над проєктом податкового закону і ухвалили прийняти його. В час дискусії над обмеженням дебати над новим проєктом доходило до бурхливих сцен, де опозиційні посли, головно консервати, кидали в напрямі урядових послів паперами та проєктом закону. Консервативний посол з Едмонтону С. Папроцький, який був колись добрим спортовцем і має неабияку силу, роздер надвоє трубу книжку з проєктом закону. Прем'єр П. Трюдо тоді передав йому свій примірник проєкту.

Федеральний міністер Е. Бенсон згоджується з опозицією, що закон не вповні досконалий, але обіцяє, що вже навіть у черговому році будуть внесені проєкти змін та поправок закону.

В міжчасі федеральний уряд уже приготовив нові таблиці з поданням сум, які, відповідно до нового закону, мають бути стягані працедавцями із робітників й пересилані до міністерства скарбу. З друком таблиць ще здержуються, поки закон перейде через три ухвали в парляменті, а відтак дістане схвалення сенату. Уряд заповів, що якщо парлямент зволікатиме з другим та третім затвердженням проєкту закону, то він знову покористується законом ч. 75-Ц й переведе ухвалу закону. Уряд заповів, що працедавці дістануть нові приписи щодо нової ставки ще перед кінцем цього року і від 1 січня 1972 р. вже будуть стягати державний податок з працівників за новим законом.

Новий закон вносить полегші для великого числа канадців, що мають невеликі прибутки.

Досі закон звільняв від податку 1,000 дол. у неодружених та 2,000 дол. в одружених осіб. Новий закон залишає неоподаткованими 1,500 дол. в неодружених та 2,850 дол. в одружених. На кожну дитину залишається вільними від податку 500 дол. аж до 2,000 дол., якщо є четверо або більше дітей. Особи віку понад 65 років мають звільнення від податку 650 дол.

Опозиційні посли заявили, що вони не противляться знижці податку в формі пропонованій урядом, але вони домагалися ще більшої знижки й тому протягали ухвалення закону довжелезними дискусіями. Не згоджувалися вони теж з пропонованими змінами щодо податків від корпорацій та фінансових установ. Одначе опозиційних послів замало, щоб могли переголосувати урядових послів, які таки ухвалили новий податковий закон.

Чистка в ЧССР

Паризький журнал „Культура" надрукував протестаційного листа польських письменників і журналістів, в якому пишеться, що в Чехо-словаччині жертвою чистки, після приходу до влади Г. Гусака, впало 400 істориків, яких позбавлено можливости наукової праці. Між ними було 276 з різних дослідних інститутів. Без праці залишилося теж чимало філософів, економістів та працівників, що пошукують якогонебудь зайняття.

Кол. декан філософічного факультету в Празі пошукує якоїнебудь праці, навіть „послугача в похоронному закладі".

Проти деяких з них ведеться поліційне слідство та заповідаються судові процеси. Спілка чехо-словацьких письменників має тепер всього 100 членів. Понад 400 письменників виключено зі спілки, й вони ніде не мають спроможности друкувати своїх творів.

Совєти будують нове підводне судно

Советська военна фльота робить досліди з новим підводним судном, що буде порушуване атомовою енергією, яке буде далеко досконаліше, як наймодерніша американське судно. На судні будуть ракети з атомовими головками, що зможуть летіти на віддаль 3,500 миль.

Сателіт висилає світлини

Висланий американською аґенцією для міжплянетних польотів сателіт „Марінер-9" переслав на землю світлини з плянети Марс, кругом якої він тепер кружляє. Світлини не дуже виразні, бо в часі фотографування на Марсі була велика буря й курява вкривала поверхню плянети.

Одночасно сателіт переслав світлину одного з місяців, що кружляють кругом плянети, а саме місяця Деймоса. Світлина зроблена з віддалі 5.300 миль від Деймоса. Світлина Деймоса теж не дуже виразна й астрономи не довідалися з неї багато про мінерали, з яких складається Деймос. Деймос є невеликою плянетою; має всього 5 миль у промірі й кружляє у віддалі 12,000 миль від Марса. Спроба сателіта зробити світлини з другого місяця, що кружляє кругом плянети Марс, Фобуса, не вдалася. Астрономи сподіваються, що „Марінер-9" таки зможе зробити світлину й з другого місяця й переслати на Землю.

Після 6-місячного польоту наблизився до Марса теж советський сателіт „Марс-2" й почав кружляти кругом плянети. Досі не відомо, чи „Марс-2" осягне на плянеті, чи буде лише робити світлини з неї, як це чинить американський сателіт. В дорозі до Марса є ще другий советський сателіт „Марс-3", але, покищо, він ще до Марса не долетів й не знати, яке його завдання.

Дешевші літаки до Европи

36 летунських компаній погодилися знизити ціни за переліт до Европи. За 22-44-денну подорож з Монреалу до Лондону треба буде тепер платити зимою 194 дол. а літом — 285 дол.

Переліт з Монреалу до Лондону й назад коштуватиме тепер 382 дол.

Ще більші знижки будуть для студентів та більших подорожніх груп (40 осіб).

Власників домів не хочуть грошей

Албертський міністер для справ муніципалів Д. Рассел заявив, що на 260,000 домовласників у Алберті 30,000 досі не подали внеску на одержання податкового звороту за рр. 1969-1971 в сумі: $50, $75, $100, згл. $ 150, залежно від вартости їхніх домів. Внески треба подавати до 31 грудня ц.р. до того уряду, де платиться податок.

Едмонтонська поліція арештували торгівців гашишем

Едмонтонська поліція Ар-Сі-Ем-Пі арештувала в Ред Дір на летовищі шістьох американських громадян з Денверу, Колорадо, які хотіли перевезти 600 фунтів наркотики-гашишу до ЗДА.

Літак з Франкфурту, Німеччина, привіз до Едмонтону через Торонто чотири великі металеві скрині, на яких було зазначено, що то вироби індійського мистецтва. Двоє чоловіків поклали скрині на вантажний автомобіль й перевезли їх на мале летовище в Ред Дір, 80 миль від Едмонтону, де вже ждав, готовий до відліту, малий двомоторовий літак. В час переїзду з Едмонтону до Ред Дір гашиш перевантажено з металевих скринь у 8 важких міхів. Після приїзду на летовище торгівці наркотиками почали викидати мішки з автомобіля, й тоді їх поліція арештувала. Окрім згаданих двох чоловіків, поліція арештувала ще чотирьох, які крутилися недалеко літака. Всіх їх перевезено до Едмонтону, де вони будуть відповідати за нелеґальний перевіз наркотик.

Припускають, що наркотика походить з Афганістану. Її перевезлі літаком до Франкфурту, а звідти до Торонта й Едмонтону.

Вартість наркотики оцінюють на 3 мільйони долярів.

Речник поліції заявив, що поліція була повідомлена про перевіз наркотики й була на це приготована. В арештуванні брало участь 60 поліцистів, з яких одні слідкували за автомобілем, що віз наркотику з Едмонтону, а другі обставили летовище в Пенголд, біля Ред Дір.

Коротки вістки

• **Уряд для збереження природних ресурсів Алберти дав дозвіл на експорт 310 мільйонів кубічних стіп ґазу в плинній формі протягом 15 років. На будову фабрики та ґазопроводів газова компанія мусить заплатити 65 мільйонів долярів.**

• **Канадський військовий** літак „Дакота" пошукував пропавшого туристичного літака на Північно-Західних територіях. З невідомих причин літак розбився, а всі 8 членів залоги загинули. Пропавший турист прийшов пішки до поліційної станиці.

• **В Монреалі 20-річний** Дж. Брунет з міста Квебеку приготовляв бомбу з кількох кусків динаміту. Бомба вибухла й важко його поранила, пошкоджуючи обоє очей. Того роду бомбу підкладено 29 жовтня під склад зброї в Монреалі.

• **Канадська фабрика** автомобілів Крайзлер піднесла ціни на всі автомобілі модель 1972 р. на 3%.

• **Портові працівники** відмовляються вантажити закуплене в ЗДА совєтами збіжжя на неамериканські кораблі. Американські кораблі числять за перевіз одної тонни збіжжя до СССР 18 дол., кораблі інших країн 6 дол. Американський уряд посередничить у спорі.

• **В цілому світі** випродуковано в цьому році 5,975 мільйонів фунтів вовни, на 30 мільйонів менше, як в попередньому році.

• **20 жовтня хтось стріляв** в Ню Йорку до будинку, в якому приміщене совєтське представництво до ОН. Нюйорська поліція хотіла поставити сторожу на дасі будинку, але совєтська амбасада на те не погодилася.

• **Світова продукція** вівса була 1970-71 році на поверх один мільйон тонн нижча від продукції попереднього року й досягла 50.5 мільйонів тонн.

• **Американські геологи** відкрили шість нових місць, де за їх обчисленнями повинна бути нафтова ропа. Всі вони є над Атлянтійським океаном, де досі не було знайдено ніяких нафтових джерел.

• **Американський сенат** затвердив 1.5 мільярда долярів на боротьбу з надужиттям наркотик.

• **В листопаді зросло число** безробітних американців до 6%. 5.2 мільйони американців було без праці, а 80 мільйонів мало працю.

• **Після восьми місяців** урядування уступив турецький уряд, бо не міг перевести пляну різних реформ, які в Туреччині потрібні.

• **Комішенер для полювання та охорони** диких звірят сказав, що вибух американської атомної бомби на острові Амчітка вбив бл. 800 морських видр, яких трупів тепер викидає море на берег.

• **Англійська поліція** заарештувала 7 американців та одного англійця, які хотіли продати вкрадені в „Амерікен бенк нот комп." вартісні папери на загальну суму 78 мільйонів долярів. При них знайдено лише папери на загальну суму 12 мільйонів.

• **Голляндське портове місто** Амстердам спроваджує воду до пиття з Норвеґії й її продають по харчевих крамницях. Наслідком посухи в Голляндії мало води, а морська має так багато солі, що її годі очистити.

• **Шість шейхів** над Перською затокою утворили спільну державу, яка буде така велика, як Австрія, й має 180,000 населення. Ціла околиця багата в нафтову ропу.

• **Польський уряд підписав** умову з італійською автомобільною фабрикою „Фіят" на заснування в Польщі фабрики автомобілів. „Фіят" матиме свою фабрику в Бєльську й вироблятиме річно 150.000 автомобілів малого формату.

• **В місцевості Капаріка в** Портуґалії є велика військова база держав европейського оборонного союзу НАТО. Протягом одного місяця в приміщеннях НАТО вибухли дві бомби. До одної признались члени комуністичної нелеґальної організації „Революційна збройна дія". Хто підклав другу бомбу, досі невідомо.

• **Еспанія має багато** старовинних замків, яких удержання коштує тепер дуже багато. Тому чимало з них обернено на збіжжеві магазини, дестилярні, музеї, школи та люксусові готелі.

Скільки церков Збудовано в СССР?

Журнал „Релігія й атеїзм у СССР", що виходить німецькою мовою в Мюнхені, Німеччина, подає що в 1964-1970 рр. в СССР збудовано дві нові церкви й одну каплицю, всі пожертвами вірних.

Засобами Московської Патріярхії відновлено вісім церков: у Москві, в Загорську, Волгограді, Одесі та у Львові Преображенську церкву, де відбувся „собор", на якому підпорядковано Українську Греко-католицьку Церкву Московській патріярхії а теж три духовні семінарії: в Москві, Загорську й Одесі.

Загалом протягом шести років відбудовано чи відновлено 93 різні церковні будівлі.

Знову бомби в Монреалі

Минулого тижня в Монреалі вибухло п'ять динамітових бомб. Всі бомби підкинено до поштових урядів на передмістях Монреалю. Поліція знайшла ще шосту бомбу, яку хтось викинув на поле, але та бомба не вибухла.

Бомби пошкодили поважно поштові будинки, але не поранили нікого, бо нікого таки не було поблизу поштових будинків.

ПОГЛЯНЬТЕ НА ВАШУ АДРЕСУ...

Поруч Вашої адреси подана дата, поки заплачена Ваша газета. Якщо передплата вже вийшла, просимо Вас відновити її.

Обов'язуючі тепер приписи міністерства пошти уважають за передплатників часопису лише тих, що мають заплачену передплату на час.

За передплатників, що залягають з передплатою три місяці, наше видавництво, крім теперішньої дуже високої оплати, мусить ще доплачувати додатково. Газети для тих наших читачів, треба пакувати й висилати окремо, що завдає нам додаткової праці, а післяплатники дістають газету спізнено.

Тому просимо наших Шановних Передплатників, що залягають з передплатою, вирівняти її негайно та не спричиняти нам зайвих коштів та праці.

Дякуємо заздалегідь за зрозуміння в цій справі.

ВИДАВНИЦТВО «УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ»

Українські Похоронні Заведення в Алберті

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамуванню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до:

Park Memorial Funeral Directors

9709 - 111 Ave., Phones: 422-2331 & 424-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Алберти:
Vegreville, Phone 2011 — Lamont, Phone 53 — Smoky Lake
Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood

В. М. СМОЛИК, управитель

CARS & TRUCKS REPAIRED. Motor Tune-Up.
SALE OF TOP GRADE OIL, GAS, TIRES AND ACCESSORIES.

Gulf — Artic Service Station Ltd.

12608 Fort Road, Edmonton, Alta. Ph.: 476-2212

Owner & manager: Merian STRASHOK

JACK STRONG PHARMACY
& CAMEKA SHOP

10402 - 82 Ave. — Edmonton, Alta — Ph.: 439-2844
Відкрита щодня від год. 9-ої ранку до год. 9:30 ночі
В неділі і свята від год. 11-ої ранку до год. 9-ої ночі

МІСЦЕВІ Й ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.
Перевози за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.

Phone: 422-6669.

КУПУЄМО ЗУЖИТІ СТАЛЕВІ ЧАСТИНИ ТА МЕТАЛЕВІ ВІДЛИВИ

Maurice Shugarman

CANADIAN CONSOLIDATED SALVAGE
Yard Office: 9636 - 105 Ave., P.O. Box 156, EDMONTON

ХІРОПРАКТОР

Д-Р ВІКТОР БАЙРАК
(хіропрактор)

Dr. V. A. Bayrock

СПЕЦІЯЛІСТ ВІД ХРЕБТА, КОСТЕЙ І НЕРВОВИХ НЕДУГ, ЩО ЧАСТО СПРИЧИНЯЮТЬ БОЛІ В ЦІЛІМ ТІЛІ ТА ГОЛОВІ

9617 - 111th Ave., Edmonton, Alta.

X - Ray ТЕЛ.: офісу 422-7656, дому 479-3480

Canadian Denture Clinic
Certified Dental Mechanic
109 Baltzan Building
10156 - 101 Street
EDMONTON, Alberta
Phone: 422-8639
(гарантований дентистичний механік)

Aaron Denture Clinic
Затверджений дентистичний механік
Полудневий Едмонтон
10816 - 82 Аве.,
Bus. 432-7035 Res. 434-0493

THIBODEAU HEARING AID CENTRE (1968) Ltd.
AUDIOTONE
John ROBERTS
10055 Jasper Ave., Edmonton
Ph.: 424-5975 Res. 484-2562

One hour "MARTINIZING."
THE MOST IN DRY CLEANING

НАЙКРАЩЕ МІСЦЕ ДЛЯ ЧИЩЕННЯ ОДЯГУ

7931 - 104 Street
Edmonton Tel. 433-5577

Lou Nedelec
Hearing Aid Audiotician
14 years experience
Hearing Aid Department
Third Floor
the Bay Telephone 424-0121 Ext. 328

ROCKETT
AUTO BODY SHOP LTD.
Baked-On Paint — Welding
Customizing
Wm. PENTYLIUK
424-0702 10426 - 95 Street
Edmonton, Alberta

Дрібні оголошення

● МЕШКАННЯ для одної жінки, або двоїх старших людей: спальня, кухня та лазничка, із меблями. За ближчими інформаціями звертайтеся: Анна Литвин 9540 - 104 авеню, Едмонтон, Алберта — тел.: 429-1361.

TROUBLES?
Specialist
Automatic, Standard, Truck and Rear Ends.
Guaranteed — Lowest Prices
CLIFFS TRANSMISSION LTD.
10635 - 95 St. Edmonton
Phone 424-4401

МЕНШЕ ІМІГРАНТІВ З ЕВРОПИ

Міністерство іміграції проголосило дані про іміграцію до Канади протягом дев'ятьох місяців 1971 р. В тому часі прибуло до Канади 94,006 імігрантів в порівнянні з 113,323 імігрантами, що прибули в тому часі в 1970 р. В тому прибуло з Европи цього року 40,530 імігрантів, в порівнянні до 15,933 імігрантів у 1970 р. в тому самому часі. З Англії прибуло цього року 9,060 імігрантів, а в 1970 р. 15,593 імігранти.

Зате трохи зросла іміграція з ЗДА. В перших дев'ятьох місяцях цього року прибуло з ЗДА 17,270, а в минулому 17,130 імігрантів. 50,000 імігрантів цього року осіло в Квебеку.

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТРІЇ

Wasson Denture Clinic
10154 - 103 Street
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

Burton Denture Clinic
Certified Dental Mechanics
10279 - 101 St., Edmonton
Ph. 422-3235

ДЕНТИСТИ

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta.
Office Phone: 422-8553

ОКУЛІСТИ — ОПТОМЕТРИСТИ

Drs. Kozak, Church, Craig and Hunter
OPTOMETRISTS
790 Avord Tower, 2002 Victoria Ave.
Regina — Sask.
Phones: LA 3-6009 LA 2-4347 LA 2-6024

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзаминує очі — — Припасовує окуляри

Д-р ПЕТРО СТАРКО
Д-р Йосиф СТАРКО
Д-р ІЛЛЯ СТАРКО
ОКУЛІСТИ
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone: 422-1248

Dr. J. D. Tchir
ОКУЛІСТ
401 Теглер Блдг.
101 Стріт і 102 Авеню
Едмонтон
Тел.: 422-2856
В Форт Саскачеван кожної середи.
Тел.: 543-3464

Dr. M. F. Stadnyk
Dr. Irwin Stadnyk
Окулісти-Оптометристи
512 Canada Bldg. Saskatoon
Phone 242-8656

Eaton's Hearing Aid Centre

● Повна обслуга слуховими апаратами.
ТЕЛ.: 424-0181
EATON'S HEARING AID CENTRE, MAIN FLOOR
Member of the Alberta Hearing Aid Dealers Ass'n.

H. M. Wensley

Пошукують

110 СТЕФАНА ГРИБА з Бабини біля Самбора, який правдоподібно працює в копальні золота в Канаді — пошукує односельчанин ІВАН НАКОНЕЧНИЙ з Німеччини.

Коли звертаєтеся до нас за адресами пошукуючих, просимо подати число нашого оголошення та залучити пожертву на витрати зв'язані із веденням розшуків. Наша адреса:

UKRAINIAN CANADIAN WELFARE SERVICE
456 Main Street,
Winnipeg 2, Man., Canada

ДІКАРІ — ЕДМОНТОН

Д-р І. Смульський
Лікар і хірург
303 Professional Bldg.,
10830 Jasper Ave
Phone Office: 424-1814
for appointment

Д-р М. Снігурович
Лікар і оператор
5829 118 Ave.,
Едмонтон Алберта
Phone Office, 479-5318
Res.: 479-4443

Д-р В. А. Шандро
Оператор, спеціяліст нирковиз недуг та залози (Простейт гленд), що регулює моч
Член Королівської Комісії Хірургів
Тел. офісу: 488-9797
дому: 439-2408
116 St. & 100 Ave.,
214 Le Marchand Bldg.,
EDMONTON, Alta.

Д-р Г. Стефаник
F.R.C.P.(C)
Лікар - спеціяліст внутрішньої медицини і кормової системи.
215 ACADEMY PLACE
11520 - 100 Ave.
EDMONTON 14, Alberta
Phone Office: 482-4744
Res.: 484-3821

Д-р Н. Д. Голубіцький
PHYSICIAN & SURGEON
603 TEGLER BLDG.
Phone: 422-4543
Res.: Ph.: 452-2907

Д-р Мирон Старко
Спеціяліст — оператор носа і залози (glands), від глухоти, недуг горла, див. Tonsils, adenoids, сайнисис шиці і кормового проводу
225 Professional Bldg.,
10830 Jasper Ave., Edmonton
Тел.: офісу 424-4773
дому 482-2217

SAVE $$$$
JASPER AUTO PARTS
Edmonton
SAVE UP TO 50%
Guaranteet Parts for ALL CARS & TRUCKS
PHONE: 599-6621
Mailing Address:
Box 262, St. Albert, Alta

ЗАПРОШЕННЯ

Управа відділу БУК Пресв. Евхаристії запрошує до участи в урочистому благословленні павуків в церкві Пресвятої Евхаристії при 120 авеню і 65 вул. в неділю, 12 грудня ц.р., що їх справив для церкви місцевий відділ БУК.

Благословлення довершать Всесв. о. митрат М. Сопуляк в співслуженні Всч. Отців: Я. Федуника, місцевого пароха та о. Б. Снігуровича, пароха Джеспер Плейс, точно в год. 11.50. По читаній Службі Божій, яка послідує по благословленні, відбудеться в церковній залі під церквою стараннями місцевого відділу ЛУКЖ обід, на який рівнож всіх гостей і парафіян щиро запрошує

Управа відділу БУК

НАЙКРАЩИЙ ПОДАРУНОК

для ваших дітей у юнацькому віці це передплата за цікавий, гарний, ілюстрований місячник

ЮНАК

YUNAK Magazine
2199 Bloor St., West, Apt. 13
Toronto 9, Ont., Canada

Річна передплата "УВ" — тільки $5.00

NOTICE FOR CHANGE OF NAME

CANADA
PROVINCE OF ALBERTA

Notice is hereby given that I, John Herrmann otherwise known as John Herman of 12831 - 123 St., Edmonton in the Province of Alberta, contractor intend to make application to the Director of Vital Statistics, under the provisions of The Change of Name Act, R.S.A. 1970, for changes of name as follows:

1. For a change of my name to John Lyndon Herman
2. For a change of my wife's name from Mary Madge Herrmann to Mary Madge Herman.
3. For change of my child's name from Constance Joanne Herrmann to Constance Joanne Herman.

John Herrmann
Signature of applicant — legal name in full.
John Herman
If known by a name other than legal name please sign also in that name.

ЗМІНА АДРЕСИ

10 ЦЕНТІВ

Коли змінюєте місце свого перебування, виповніть цю картку, витніть та негайно перешліть на адресу Адміністрації "У.В.":
UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton 17, Alta

Ім'я і
стара адреса: ....

Ім'я і ....

нова адреса: ....
(Адресу писати по-англійськи)

ВАША АСЕКУРАЦІЯ В НОВОМУ ПРИМІЩЕННІ

Подаємо до відома нашим Клієнтам та Приятелям, що ми перенесли наше бюро до нового приміщення, яке міститься недалеко від дотеперішнього (лише за рогом вулиці).

Приймаємо й дальше асекурацію від: вогню ● автомобілів і троків ● бонди для контракторів ● від крадіжі ● особисту відповідальність ітд.

Наше завдання — не лише мати багато клієнтів, але теж дати найкращу обслугу.

ПЕРЕКОНАЙТЕСЯ ПРО ТЕ САМІ!

І. ГУЛАЄЦЬ
керівник і власник

АСЕКУРАЦІЯ — ТО НЕ ВТРАТА, А ЗИСК.

STAR AGENCIES (Insurance) Ltd.
Нове число тел.: 424-6181
(друга підлога) ЕДМОНТОН
НАША НОВА АДРЕСА:
10166 - 100 вулиця, кімната число 201

Вісті з Едмонтону

ДІТИ ПАРАФІЇ СВ. МИКОЛАЯ З ДАРУНКАМИ

Дають дітям дарунки і привчають давати

У парафії св. Миколая не тільки дають дітям дарунки, а теж привчають пам'ятати про вбогих, зокрема тепер, у передріздвяний час.

70 дітей на свято св. Миколая принесли дарунки для бідних. Діти йшли процесійним ходом. Отець Р. Зубак у час богослуження говорив про Христову заповідь любови до ближнього.

Після богослуження виступив сивобородий святий Отець Миколай, який щедро нагородив щедрих діток.

Настрій був веселий. Усі були задоволені: святий Отець Миколай і діти, та, мабуть, найбільш зворушені були батьки й матері, дивлячись на дитячу щирість і радість.

Щосуботи в парафії св. Миколая відбувається навчання в рідній школі, до якої ходить понад 80 дітей (деякі з інших парафій). Діти поділені на чотири групи.

Вчителі: Маргарита Задорожна, Лаврентія і Ярослав Вовки, Василь Ґулька, Маріяна Муха. Діти навчаються української мови, співів і танців.

Чи між дітьми є такі, що приходять тільки вивчати танці? «Таких у нас лише декілька», сказала вчителька М. Задорожна. «Ми ставимо наголос на рідній мові. Хочемо, щоб усі діти змалку вивчили українську мову».

BAYDALA Drug Stores
- Parkade (Cor. 103 St. & Jasper Ave.)
- Avord Arms (Avord Arms Bldg.)
- Northgate Professional Bldg. (12948 - 97 St.)

Specializing in Wigs — Radios — Prescriptions
"OPEN TILL MIDNIGHT ALWAYS"

УВАГА! УВАГА! НОВА АДРЕСА!
ФУТРА
ВЕЛИКИЙ ВИПРОДАЖ ФУТЕР, ЖАКЕТІВ ШАЙОК ТА КОВНІРІВ
35% ЗНИЖКИ
Persian Lamb, Mouton Lamb, China Mink, Hudson Seal, Squirrel, Muskrat & French Seal Coats & Jackets. Caps, Collars & Muffs.
REPAIRING, REMODELLING & RELINING
Пишіть за інформаціями, або зайдіть особисто до:
DOMINION FURRIERS
10012 - 101A Ave., (Rear) Edmonton, Alberta
напроти McLeod Building
Phone: 422-4336 Res.: 455-3229
А. Колодка, власник

ВАЖЛИВЕ ДЛЯ ВЛАСНИКІВ ДОМІВ
Кошториси даром
З ФАБРИКИ ДО ВАС

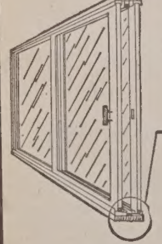

Похиле підвіконня включує:
— вінилеву щілину (не допускає морозу)
— система для пересування ніколи не справляє клопоту

Ми можемо прикрасити Ваш дім цими чудовими дверми „Супрім" до патіо

СТАРЕ НОВЕ

Алюмінові частини до розсування на боки зі сіткою та забезпечення перед бурею.

СТАРЕ НОВЕ

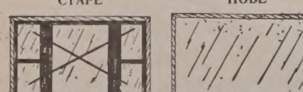

10 РОКІВ ҐАРАНТІЇ НА ЗАМКНЕНІ ЧАСТИНИ
Професійна інсталяція
SUPREME WINDOWS LTD
429-0833, Evenings 475-2597 9654 - 106A Ave.

Відділ ЛУКЖ Пресв. Євхаристії

ДЕНЬ ЛУКЖ

В неділю, коли відзначувано День ЛУКЖ, ранішню Службу Божу відслужив о. парох Я. Федуник в наміренні членкинь нашого відділу. До Св. Причастя приступило того дня 35 членкинь. По Службі Божій була Панахида за померлих членкинь.

Потім членкині зійшли до церковної залі, де за нашою традицією мужчини з церковного комітету й БУК під проводом голови п. М. Кітури та кухаря п. Ю. Закотюка гарно прилагодили снідання. Зібраних привітала п-і И. Кулеба, голова відділу ЛУКЖ, а п-і А. Клодій, кол. голова, передала нагороду для Карін Гук, дочки наших добрих парафіян п-ва Е. і П. Гуків, — за найвищі оцінки в 9-ій клясі. Цю ученицю відзначила теж управа сепаратних шкіл.

П. М. Демчук, почесна членкиня ЛУКЖ, читала звіт з конґресу ЛУКЖ у Торонті.

Вся ця імпреза пройшла в милому настрої.

У «НОРВУД ЛІДЖЕН»

Наш відділ ЛУКЖ улаштував у «Норвуд Ліджен» танцювальну вечірку з вечерею, яку попередила «проба різних вин і сирів». Вечірка пройшла вповні вдало серед милої атмосфери. До успіху імпрези дуже причинилася п-і П. Саґан, яка прилагодила вечерю та подбала, щоб усе вийшло якнайкраще.

ГОСТЯ З УКРАЇНИ

На останніх місячних сходинах наш відділ ЛУКЖ гостив у себе п-і Стефанію Дідик, дочку бл. п. Василя Палюшкевича. Виїхала вона з України відвідати батька, а приїхала на похорон. Щоб потішити її в горі, членкині ЛУКЖ запросили гостю до себе.

Отець парох, голова відділу п-і Кулеба, п-і Демчук просили гостю передати привіт в Україні, головно в її рідному селі Барилові біля Радехова.

З гостею були її односельчани п-во Лотоцькі і п-і Лучканич. На спогад з Едмонтону гості вручено пам'ятку.

Н. Федуник, прес. реф.

ДЕ, ЩО, КОЛИ БУДЕ В ЕДМОНТОНІ

Субота, 18 грудня:

о год. 3.30 пополудні в УНДомі свято-Миколаївський вечір старанням рідної школи парафії св. Юрія (заля відчинена для батьків від год. 2.30 попол.).

ЗВІТУЮТЬ ПРО ТАБОРУВАРННЯ ПЛАСТУНІВ ЕДМОНТОНУ Й ВІННІПЕҐУ

(ос) На недавніх загальних зборах едмонтонських пластунів звітували про літнє таборування. Може, читачам «УВістей» дещо буде цікаве?

1

ТАБІР «ЛІСОВА ПІСНЯ»

Новацький табір був у спархіяльній оселі над озером Вобман від 18 липня до 1 серпня. Звався «Лісова пісня» для відзначення ювілею Лесі Українки.

Табір був поділений на дві частини: дівочу і хлоп'ячу. Група старших новаків вивчали комплекс ігор «Звідун» і пробу вмілости «Стрілець», а молодші новаки — комплекс ігор «Джура» і пробу вмілости «Запорожець». Зате старші новачки «Лісові мавки» вивчали пробу вмілости «Мандрівничка», середущі — «Русалки» — пробу вмілости «Любителька рослин», а наймолодші новачки «Очайдушки» — пробу вмілости «Очайдушки».

Перша гутірка була про Лесю Українку і назву табору. Інші гутірки були на теми: таборової дружби, новацького доброго діла, новак старається бути ліпшим, „один за всіх, а всі за одного", серед лісу і в таборі, що таке ватра, витривалість і хто чим хоче бути (разом 9). Вони відбувалися ранками, зразу після сніданку.

Після того щодня був півгодинний спів, а відтак новацтво розходилося зі сестричками і братчиками на зайняття, звичайно вивчати проби вмілости.

Хочете знати, яких пісень там вивчати? Ось вони: «По дорозі жук», «Вийшли в поле косарі», «У мандри, у мандри», «Гей мандрують пластуни», «Візьмемось за руки», «Був собі журавель», «Максим козак Залізняк», «Молоді ми, і світ нам відкритий», «Розсвітіться вогником гіллячки», «Ярема».

Щовечора командантка при вогнику читала казку Лесі Храпливої „Козак Невмирака". Новацтво також відгадувало загадки. До речі, на кожний день була нова загадка і якесь нове слово, що були виписані на таблиці оголошень. Діти ранком читали загадку і те слово, про них думали, а ввечері відгадували загадку і пояснювали нове слово скечем, реченням чи рухами.

За час табору діти вивчили наступні слова: відгомін, кружляти, стравопис, пилосос, холодильник, жвачка, вільшанка, мотузок, намисто, цвіркун, мережати, стрічка, очерет. Під час вогника діти звичайно співали пісні.

Були в таборі такі гри: «Бій княжих дружинників з половцями», «Відбиття бранок із ясиру», «Подорож у лісове царство», «Здобуття вістки від Лісовика». Кожний рій ходив у ліс на маленькі прогулянки, але й відбуто дві прогульки цілим табором. Кожного дня відбувалися гри і забави, з яких найпопулярнішою були «Два вогні».

Був раз «спортовий день», була теж «новацька маскарадна забава», у масках, виконаних самими дітьми. Був і ярмарок, відбувалися ручні зайняття.

Дівчата звичайно вишивали, робили маленькі зайчики на голки і шпильки, наліплювали зайчики і котики на мішкову матерію, робили квіти з картонів від яєць тощо. Хлопці робили луки, пистолі, рушниці і човники. Одні і другі багато малювали.

У таборі проводили точкування за українську мову, поведінку, добре діло і чистоту. Перше місце здобули Марійка Стадник і Мелетій Снігурович, друге — Андрій Родинюк і Ірка Тарнавська, а третє — Рома Лишак та Ігор Дитиняк.

Табор відвідали: митрополит Мстислав Скрипник, владика Ніл, о. В. Тарнавський, станичний П. Саварин, голова таборової комісії Надя Цинцар, референтка новачок на Канаду ст. пл. Т. Онищук з Торонта, разом із гніздовою М. Татчин та інші.

Господинями були п-і: Соня Прокопчук, Оксана Тарнавська і Леся Гавриш. Командантою була пл. сен. М. Дитиняк, бунчужний — Т. Слабий, писарем і санітаркою — О. Градюк, інтендантками — Надя Цинцар і М. Татчин, а братчиками і сестричками: Марта Горбай, Маргарита Грищук, Ірка Венгринюк, Тарас Ільків та Андрій Скрипник.

2

У «РАЙСЬКІЙ ДОЛИНІ»

Недалеко Лейк Люїз, у Скелястих горах, у т. зв. Райській долині цього року були табори юнаків та юначок Едмонтону й Вінніпеґу.

Табір юначок під командою пл. сен. Софії Трильовської мав 45 учасниць і 9 виховниць, а табір юнаків під проводом пл. сен. Мирона Базюка — 36 юнаків і 7 виховників. Спільна булава мала 5 членів, разом усіх — 108 осіб.

Назва табору юначок була „у підніжжі Святині" (є така гора «Святиня»), а юнаки свій табір назвали «Гірська голота».

Обидва табори були гірсько-мандрівного характеру, під шатрами.

Третій табір під проводом альпіністів пп. Я. Росляка і Л. Байрака мав тільки шістьох членів. Їхнє завдання — приготовитися з нагоди 60-річчя Пласту до здобуття одної з гір Юкону і назвати її «гора Пласт».

Табори мали на меті практичний вишкіл юнацтва з мандрівництва й табірництва та загальне ознайомлення з життям у горах. Тому зайняття були у зв'язку головно з іспитами вмілости з мандрівництва, табірництва, альпіністики і куховарства.

У таборах гутірки на теми: картографії — пл. розв. Наталка Кривуляк, поведінки в горах — пп. адв. Я. Росляк і д-р Л. Байрак, геології гір — д-р Л. Байрак, першої допомоги — ст. пл. Дарія Волстен і Марта Казимира, про мандрівки — ст. пл. О. Суховерська, про те, що пластуни повинні все зробити по своїй силі — пл. сен. М. Корбутяк, астрономії — д-р Л. Байрак, гірського мандрівництва — адв. Я. Росляк.

У програмі була триденна прогулька найстарших, з повним вирядом, в гори. Було багато співу, і кожного вечора спільна ватра.

Одна з ватер була присвячена купальським звичаям, на іншій пл. сен. Я. Іванусів розказував про мандрівні табори пластунів по Україні.

Підтабори варили собі самі, на відкритих вогнях. Кухонні дижури йшли за чергою, по гуртках. Так само йшла стійка.

Майже всі учасники таборів вийшли бодай на одну гору: „Седлбек" чи „Фервю".

За денні гасла служили цитати з творів Лесі Українки і Василя Стефаника, ювілеї яких цього року відзначали. Таборовим лікарем був д-р О. Мариняк, а санітаркою — ст. пл. Дарія Волстен. Інтендантка — пл. сен. Надія Цинцар, помічники — пл. сен. Я. Іванусів і Б. Олійник.

Уряд Алберти дав фінансову допомогу в сумі 1,000 дол.

До команди табору юначок, крім пл. сен. С. Трильовської, командантки, входили: — Марта Корбутяк, Оксана Суховерська, Оксана Мазур, Марта Казимира. До команди табору юнаків, з Мироном Базюком на чолі, входили: Андрій Стойкевич, Івась Гарах, Ярема Шулякевич, Радимир Білаш, Олесь Сливинський, Ярослав Грищук і Орест Ґовда.

Вінніпезькі пластуни їхали в гори через Едмонтон. Перед виїздом провели одну ніч як гості едмонтонців, а вертаючись — другу.

Як звичайно, табори в горах зробили на учасників помітне враження: масстатичність гір не забувається. Більшість з тугою жде нових таборів і відновлення дружби вінніпежан та едмонтонців.

188 дітей у свято-Юріївській рідній школі

(о. В. Т.) — Шкільний рік 1971/72 свято-юріївська рідна школа розпочала 4 вересня св. Літургією. З черговим тижнем почалось правильне навчання в шістьох клясах українськомовних та одному українсько-англійському відділі.

Зараз при вписах виявилось, що перша кляса кількістю дітей не досягне свого звичайного рівня. Коли в попередніх роках (наша рідна школа існує 13 років) в першій клясі навчалось бл. 30 дітей, цього року записалось тільки 15. Це невтішне явище для самого стану українського посідання в Канаді.

У другій клясі навчається цього року 24 дітей, у третій — 38, у четвертій — 32, у п'ятій — 30, у шостій — 14, в українсько-англійському відділі — 16 дітей. Коли взяти під увагу 19 дітей передшкільного віку, що відвідуючи садочок, двічі на тиждень, приготовляються до рідношкільного навчання, то в цьому шкільному році наш привітний рідношкільний будинок відвідує 188 дітей.

Наука в рідній школі відбувається раз на тиждень для кожної кляси по чотири години навчання: релігія й український обряд, українська мова в письмі і слові, в старших клясах — історія й географія України.

Учителями цього року в нашій школі є п-і А. Байрак, п-і С. Климкович, п-і О. Манастирська, обидва парафіяльні священики: о. В. Тарнавський та о. Є. Камінський, п-а Л. Федорків, що веде українсько-англійський відділ, п-і С. Тарнавська (дитячий садок).

З приводу листопадових роковин старші кляси, нашої рідної школи відбуля „листопадову годину", відзначаючи нею 1 листопада 1918 р. В цьому шкільному святкуванні взяли участь теж батьки дітей даних кляс. Цю „листопадову годину" діти повторили публічно в УНДомі 21 листопада під час осіннього базару парафії св. Юрія.

Наша рідна школа має бібліотеку, що її кожного року доповнюємо новими книжками дитячої літератури. З бібліотеки користають діти передовсім третьої і четвертої кляси, що за новим пляном навчання шкільної ради КУК мають надто легку програму навчання. Це зв'язане з тою обставиною, що наші учні добре володіють у письмі і слові українською мовою. Приємно тим був вражений ректор Українського вільного університету д-р В. Янів, відвідуючи нашу школу.

Відбулися дві конференції вчителів з батьками. На них дискутовано нову програму навчання, впроваджену шкільною радою КУК, а в приватній зустрічі з батьками вчителі інформували про поступ у науці кожної дитини зокрема.

На першій конференції 15 листопада вчительки п-і С. Климкович та п-і О. Манастирська виголосили доповіді, що торкалися проблем рідношкільного навчання. З нами рахуються в Канаді. Це бачимо по вислідах виборів як муніципальних, так і провінційних. Але не смімо забувати, що тільки тоді зможемо зберегти і закріпити наш стан посідання, як виховаємо свідомий національно наш доріст. І саме тут стрічаємося з важкою проблемою. Є щораз більше дітей, що слабо володіють українською мовою. До того ж, серед їхніх батьків чомусь втискається переконання, нібито українська мова непотрібна дітворі. Як же ж тоді зберегти українське обличчя в наших людей у цій країні, якщо вони втратять мову батьків? Саме від батьків у першій мірі залежить, як дитина ставиться до справи навчання української мови.

Немаловажним є й те, яке становище займає в цій справі Церква, до якої належить дітвора. Кого ж легше навчити мови, як не дітвору?

Тому співпраця батьків і Церкви з рідною школою дає і дітям, і нам, старшим, можливість багато чого поправити в питанні збереження української мови, що є ключем до всього нашого життя. Рідна школа дає нашим дітям те, чого їм не дає їхнє довкілля.

УКРАЇНСЬКЕ ДОШКІЛЬНЕ ВИХОВАННЯ В АМЕРИЦІ

«Українські дошкільні дні» в Філядельфії, організовані Осередком дошкілля ЗДА, були першою спробою загального перегляду українського дошкільного виховання в Америці.

Участь у триденних сесіях взяли представники Координаційної виховно-освітньої ради і Шкільної ради УККА, вчительки світличок Філядельфії, Нюйорку, Бостону, Пассейку, Рочестеру й Чікаґо, учительки підготовчих кляс двох філядельфійських шкіл українознавства, голова СУА (Союзу українок Америки), виховні референтки Окружних рад СУА, голови батьківських комітетів деяких світличок, представники шкільної референтури відділу УККА Філядельфії та представництва ОПЛДМ (Об'єднання працівників літератури для дітей і молоді).

Першою імпрезою була виставка української книжки і виховних посібників для дітей і молоді, з участю ОПЛДМ, «Молодої просвіти», крамниці «Оріон», видавництва «Освіта» та деяких світличок. Доповіді виголосили Леонід Полтава і Володимир Мацьків. Мистецьку частину — «Абетку України» провели Л. Полтава і М. Паладій. Продано деяку кількість книжок і платівок.

Потім були показові лекції (вчительки Т. Левицька, Г. Головчак, М. Сенейко і М. Бойчук) і конференція, де обговорено поодинокі лекції.

З доповідями виступали: О. Климишин «Світличка — виховна установа» і д-р Євген Новосад «Психічний розвиток дитини дошкільного віку».

Створено Осередок дошкілля ЗДА, який очолює Оксана Генґало, а також організацію українського дошкільного вчительства Америки. На голову обрана Олена Лісківська з Детройту.

ІВАН ВОВЧУК — ГОЛОВА ООЧСУ

У нюйоркському готелі «Комодор» відбувся дводенний з'їзд ООЧСУ (Організації оборони чотирьох свобід України). На голову обрано Івана Вовчка.

Між гістьми були Я. Стецько, проф. Л. Добрянський та інші. Делегатів було 130; гостей — понад 50.

win $150 in cash or 1st prize
2nd prize $75
3rd prize $50
OFFERED BY orest studios
to celebrate their 20th anniversary
the brides of 1972 contest ...
PHONE FOR APPOINTMENT TODAY— 479-3171
8733-118 ave. edmonton,

АСЕКУРУЄМО

Авта, будинки, хатні речі бизнеси, від вогню, грабежі, особисту відповідальність (liabilities), морґеджові довги, рівнож асекурації: життєва хворобова, від випадку та шпитальна.
10% знижки
на будинки, хатні речі й особисту відповідальність (liabilities)
Cwikilewycz Insurance Agency
10960 - 75 Ave. Edmonton, Alberta
Tel.: 433-7629 — 424-0915

Пачки до Европи й Азії
Найстарша висилкова фірма на західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва і готові речі всякого роду.
Також приймаємо речі, куплені в Канаді, за котрі мусимо брати всі оплати, що нам наложені.
Оплата за висилку пачки з Англії 14.75 дол. без різниці, чи пачка коштує 60.00 дол. чи 300.00 дол.
М. Лаврин
Overseas European Trading Co.
TEL.: 424-6860 10531 - 97 Street
EDMONTON 16, Alberta

УКРАЇНСЬКА ВДАЧА І ВИХОВНИЙ ІДЕАЛ

Володимир ЯНІВ

Частина сьома

Ідім в аналізі послідовно дальше: врешті-решт брак ефекту, брак висліду нашої активности, безрезультатність дії мусить людину призвести до невдоволення, зокрема індивідуалістично наставлену людину з бажанням самовияву.

Ілюзією можна жити й потішуватися деякий час, але не можна жити постійно. Коли ж до внутрішньої постави (звичайно, зумовленої зовнішніми умовами, як вони діяли століттями) долучуються ще й актуальні зовнішні умови недержавного життя, які обмежують свободу вияву, і коли так дійсться десятиліттями, то картина доволі очевидна: людина сходить у могилу без заспокоєння своїх бажань, чи свого призначення, — однаково, чи жила вона, чи ні. Людина вмирає насправді невдачником.

Це знов те, що так влучно схарактеризував Шевченко: «які ж мене, мій Боже милий, діла осудять на землі!»

Хвилеве чи тривале невдоволення з власної непродуктивности переходить у відчуття меншецінности, нездібности проявитися, здобути собі місце. При такій поставі загалу успіх іншого — сусіда, товариша, знайомого — не сповняє нас радістю, що наш земляк до чогось доходить, але радше заздрістю, і звідси бажання знецінити чуже досягнення, звідси: критиканство, яке доходить до нешляхетного стягання вниз, „зрівнялівки" на найнижчого, чи — картинно: сипання сміття на голову новообраного кошового.

І тут нове джерело нашої неохоти визнати чужу заслугу, а вслід за тим підпорядкуватися іншій індивідуальності. Звідти також захитання співвідношення між двома протилежними і доповнюючими диспозиціями: бажанням самовияву індивідуальности і її відчуттям дисципліни, яка веде до самопідпорядкування.

Накреслена неефективність нашої загальної дії має ще один наслідок: в індивідуальності без творчої дії й без виявів у твердих оковах недержавного життя наростає ще відчуття особистої й загальної кривди: чому ми не такі, як інші? за яку це кару на нас таке?

Як зрівноваження того почуття родиться бажання справедливости, яке знову належить до позитивних рис української вдачі і яке творить враз з відомою „екзистенціяльною" філософічною настановою на шукання — у межових ситуаціях зустрічі з смертю — правди, яку вбачаємо у здійсненім добрі та красі, четверту начальну засаду етичної вартости.

І на етичні вартості: справедливість, правду, добро, красу насамперед звернений український дослід та українське філософічне мислення.

Це правдиво відзначає український мислитель М. Шлемкевич: «В осередку українського світовідчування і далі світогляду, здавна і нині, стоять історичні й соціологічні проблеми. Це особливо яскраво позначається в свідомості української нації XIX і XX століть. Не навколо гносеологічних і не навколо природознавчих питань (отже, не навколо досліду й експерименту), як то було в мисленні Західньої Европи, а навколо питань історичної долі й правди кружляла українська духовість минулого й нашого сторіччя. Тому Шевченко, Франко, Костомаров, Драгоманов, Грушевський, Томашівський, Липинський — це творці і носії світогляду сучасного українства».

Коментуючи це місце М. Шлемкевича, О. Кульчицький вірно зауважує, що в своїй остаточній синтезі українська культура в сфері науки радше скеровується в ділянку пізнання внутрішньої гуманістичної дійсности, віддаляючися від чистого „сцієнтизму" природознавчих наук і насичуючи українську науку радше релігійно-етичними первнями, що, зрештою, знову ж відповідало радше споглядально-рефлексійній, а не динамічно-дослідній настанові.

На тому прикладі знову бачимо, як при структуризуванні, у пов'язуванні поодиноких розкинених елементів у замкнену цілість все разом лучиться, доповнюється, вияснюється, як поодинокі елементи логічно випливають і як цілісна картина заокруглюється, логічно вивершується.

КОНКУРС НА НАЙКРАЩУ ГАЗЕТНУ СТАТТЮ

Спілка українських журналістів Америки проголосила другий журналістичний конкурс у таких категоріях: політичні статті на міжнародні або українські теми, статті на культурно - освітні теми (включно зі статтями на теми молоді) і на репортаж з будь-якої ділянки.

Склад оціночного жюрі цього конкурсу такий: д-р Григір Лужницький — голова, д-р Ярослав Шав'як — секретар, проф. Петро Одарченко, Іванна Савицька-Мусій і Ольга Кузьмович — члени.

Жюрі буде брати до уваги підписані й непідписані матеріяли, друковані в українській періодичній пресі ЗДА впродовж 1971 року.

Кожна категорія матиме три нагороди.

Десять дарунків нашим дітям і молоді

На весні 1970 р. відбувся з'їзд ОПЛДМ — Об'єднання працівників літератури для дітей і молоді. З того часу ОПЛДМ встигло обдарувати наших дітей і молодь поважною, як на наші обставини, кількістю дарунків: десятьма новими виданнями.

У 50-ліття творчости письменника Р. Завадовича видано його віршоване оповідання для молодших дітей п.з. «Тодірків літачок» з ілюстраціями Ю. Козака та історичне оповідання з княжої доби п.з. «Я піду!» для юнацтва з ілюстраціями П. Андрусева. Крім того, вийшли його ж «Чародійні музики» з маркою ОПЛДМ у виданні СУА в Чікаго з ілюстраціями Ю. Козака.

Нову ділянку своєї творчости почав прозаїк Юрій Тис. У видавництві ОПЛДМ вийшли одною книжкою дві його казки «Про лицаря Добриню та його сестричку Забаву» і «Про юнака Семенка, що волю добував». Казки ці побудовані на матеріялах нашої давньої народної творчости. Вони водночас глибоко виховні: їх основний ідеал — боротьба за волю рідного народу.

Цей ідеал — теж у казці — поемі Н. Забіли «Чарівна хустинка», яку зілюстрував М. Левицький, вміло вказуючи засобом ілюстрації, як цю казку — поему треба інтерпретувати тут нашим дітям. Без уваги на задум авторки, що живе в підсоветських умовах, для нас хижий змій — не хто інший, як московські володарі, а палац змія — московський Кремль.

Появилися теж дві збірки віршів малятам: «Кіт-музика» Діми з ілюстраціями Е. Козака, видання СУА в Ню Йорку з маркою ОПЛДМ, і збірка «Моїй матусі» К. Перелісної з малюнками Н. Мриц.

К. Перелісна дала у цій збірці поезії, які оспівують любов і посвяту матері. Це й прекрасні декламації на День матері. Поетка Діма своїм «Котом-музикою» виявила свій талант теж у творчості дітям. Її збірка — це справжнє досягнення у ділянці дитячої літератури.

З великої творчости дітям І. Франка ОПЛДМ вибрало і видало казку «Королик і ведмідь». Вибір не випадковий. Це казка, що вчить дітей пошани до свого роду. Ілюстрації М. Михалевича виконані дуже старанно.

Особливо цінне видання — «Пригоди Вовка-Неситого», збірка казок про звірів Олександра Лотоцького-Білоусенка. Відомий науковець був теж видатним діячем у ділянці дитячої літератури і залишив ряд творів для дітей, у тому три збірки казок про звірів. «Пригоди Вовка-Неситого» — книжка, яка мала і завжди матиме особливий успіх, бо світ звірів дітям завжди дуже близький і казки про звірів житимуть і в добу польотів на Місяць.

Перевиданням цих казок ОПЛДМ зберегло не тільки творчу спадщину автора, але й мистецьку спадщину В. Цимбала: його ілюстрації.

«Пригоди Вовка-Неситого» — прекрасна домашня і шкільна лектура нашим дітям, зокрема для пластового юнацтва та юних членів інших організацій молоді.

Врешті, десятий і найцінніший дарунок не тільки дітям шкільного віку, але й молоді й дорослим — це «Маруся» Марка Вовчка в перекладі з французького видання. Про появу цієї книжки були вже численні рецензії в пресі.

«Маруся», що здобула велика популярність у Франції та інших країнах, показує нам письменницю Марка Вовчка як борця за волю українського народу.

ОПЛДМ буде далі вести ви давниче діло для добра українських дітей і молоді. **Б. Г.**

СВ. ТЕОДОР СТУДИТ — МУЖ БОЖОГО ПРОВИДІННЯ

Архиєпископ Іван відвідує студитів

(УПБ, Рим) — Чернеча громада в обителі Студитського уставу над озером Альбано, коло Риму, в середу, 24 листопада святкувала врочисто свято свого Отця й засновника, святого Теодора Студита ісповідника.

З цієї нагоди архиєрейську Літургію служив Преосвященніший архиєпископ Іван (Бучко) і сказав до братії та присутніх священиків, ченців і черниць святочне слово. Він указав на св. Теодора Студита, як скромного в чині ієромонаха та ігумена, що в тогочасну бурхливу добу став провідною особою, мужем Провидіння. За ним криються в тінь сучасні йому патріярхи, між якими, на жаль, знайшлись навіть іконоклясти, тобто такі, що разом з цісарями поборювали почитання святих ікон.

В добу Теодора Студита не зустрічаємо близько нього другого письменника, рівного йому талантом, освітою і пильністю. А вже найбільше заслуг поклав Святий у добрій реформі чернечого життя, що вже в його часи було в занепаді.

В житті своїм Теодор відзначився великими подвигами і мужньо визнавав святу католицьку віру. Був він одночасно й великим церковним діячем, що сміливо підносив протест проти насильства володарів у відношенні до Церкви, її догм і канонів, проти податливости патріярхів перед сильними цього світу. А передусім св. Теодор був добрим апологетом, що в своїх творах та усних диспутах боронив Церкву та правди святої віри. Цісар Никифор І казав Теодора ув'язнити, а потім вислав його на заслання на безлюдний острів коло Візантії. Зі заслання Теодор писав листа папі Левові III, повідомляючи його, що діється в Царгороді. Папа прислав Теодорові відповідь, похваливши його розсудливість і витривалість.

Писав Теодор і до папи Пасхалія І ось що: «Слухай, Богом поставлений пастирю Христового стада, Ти одержав ключі небесного царства; Ти скеля, на якій збудована Христова Церква; Ти — Петро, бо займаєш його престіл. Прийди нам на поміч». Папа вислав до Царгороду своїх легатів, щоб на місці приглянулись справам. Тоді Теодор передав до Риму листа з подякою, в якому й писав Вселенському архиєреєві: „Ти з самого початку є чистим джерелом правдивої віри. Ти певна пристань Вселенської Церкви, її захорона перед єретицькими бурями і Богом вибране місто захисту».

Устав Теодора Студита був першим чернечим уставом на Русі-Україні, де чернецтво появилося в суворій формі печерництва. З Києво-Печерського манастиря той устав перейняли інші манастирі. Однак він не вдержався без змін. Часті прощі наших земляків на Схід, до святих місць, і перебування в єрусалимських манастирях, приносили деякі зміни. В богослужбовій частині прийнято згодом т.зв. Єрусалимський устав.

Свою проповідь владика Іван закінчив порівнянням між добою св. Теодора ісповідника з нашими грізними часами переслідування Церкви, закликаючи чернечу громаду студитів молитися за добрі покликання до священичого й чернечого стану.

В архиєрейській Літургії співслужили ієрамонахи студити: о. настоятель Антоній і о. Ювеналій та секретар владики о. Мирослав Марусин. Дияконував диякон Рафаїл.

УМЕР ПРАВОСЛАВНИЙ АРХИЄПИСКОП

В австралійському місті Аделяїді на 82 році життя вмер архиєпископ Сергій (Охотенко), первоієрарх Білоруської православної Церкви.

Він був родом з України. Єпископом став у час другої світової війни. Належав до УАПЦ (Української автокефальної православної Церкви). Коли білоруські православні єпископи перейшли до Російської «зарубєжної» Церкви, білоруські священики й миряни звернулися до УАПЦеркви дати їм владику. Єпископ Сергій, таким чином, став провідником православних білорусів.

Давня історія з розбитого череп'я

У Єрусалимі мовою єврейською та англійською появилися праця Рут Аміран «Давній череп'яний посуд Святої землі», де вперше зроблена велика спроба відтворити давню історію на підставі кусків череп'яного посуду, знайдених у різних археологічних розкопах.

Люди з найдавніших часів уживали горщиків. Горщики легко розбити, але розбиті кусні залишаються назавжди в руїнах прадавніх осель. До того, форма череп'яного посуду змінялася раз-у-раз. Археологи Палестини вже здавна вживають знайдених черепків як засобу визначити хронологію.

Це робить теж Р. Аміран та два її наукові помічники. Однак ця наукова праця на підставі знайдених череп'яних матеріялів (горщиків, сулій, амфор тощо) пробує відтворити теж історію господарства давньої Палестини.

ІЗРАЇЛЬСЬКА АРМІЯ МАЄ НОВОГО ШЕФА

Ізраїльський уряд призначив 46-річного генерала Давіда Елазаря шефом генерального штабу. 1 січня армія Ізраїлю матиме шефа.

Ген. Елазар народився 1925 року в Югославії. До Палестини прибув 1940 року.

Дотеперішній шеф генерального штабу ген. Хаїм Бар-Лев, мабуть, стане членом кабінету міністрів.

КУПУЮТЬ БУДИНОК У ЛОНДОНІ

На засіданні Виконавчого органу (ВО) УНРади вирішено купити в столиці Англії будинок для Державного центру УНР. До Лондону в цій справі їздив недавно член ВО УНРади І. Тарасюк.

Прем'єр екзильного уряду (ВО УНРади) Сп. Довгаль інформував про поїздку президента Миколи Лівицького до ЗДА й Канади.

Засідання ВО УНРади було в Мюнхені 20 листопада.

«ШАШКЕВИЧІЯНА»

Новий випуск «Шашкевичіяни», що появився в листопаді, присвячений 160-річчю від дня народження великого Маркіяна. Є там такі статті: «У 160-річчя Маркіяна Шашкевича — Пробудителя українського народу» — М. Марунчак, «Сонети Маркіяна Шашкевича» — М. И. Шалата, «Фолкльорний матеріял у «Русалці Дністровій» — В. Лев, «Говорові особливості Шашкевичової мови» — К. Кисілевський, «Бібліографія Маркіяна Шашкевича» — А. Курдидик та інше.

Заповідник Маркіяна Шашкевича афілійований з Українським католицьким університетом у Римі.

Публікація «Шашкевичіяна» появляється вже дев'ять років. Присвячена вона вивчанню життя і творчости Маркіяна Шашкевича. Редактор збірника — д-р Михайло Марунчак.

Члени Інституту — заповідника, які вплачують тільки три доляри річно, одержують «Шашкевичіяну» безплатно. Адресувати: Markian Sashkevych Centre, 49 Euclid Ave., Winnipeg 4, Man.

Вісті з Торонта

ПАМ'ЯТНИК АРХЕОЛОГОВІ

На могилі бл. п. Ярослава Пастернака, визначного археолога України, похованого в Торонті, буде поставлений пам'ятник. Проєкт зробив мистець Мирон Лецицький.

Гроші на побудову пам'ятника збирає окремий комітет.

ЮВІЛЕЙ СТЕФАНИКА

З гарним успіхом пройшов вечір на пошану пам'яті Василя Стефаника, організований Літературно-мистецьким клюбом.

З читанням творів Стефаника виступали А. Стебельська, С. Шимко, О. Мак.

З великою увагою учасники слухали доповіді Юрія Стефаника «Слово про батька». Гість з Едмонтону говорив з неабиякою вмілістю й теплотою не тільки як син великого письменника, а теж як добрий літературознавець.

КОЛ. ВОЯКИ УПА

М. Кулик вибраний на голову Товариства колишніх вояків УПА. Загальний збір членів того товариства відбувся 13 листопада в Торонті з участю 24 представників і запрошених гостей. Відділи Едмонтону, Калгарі й Вінніпеґу прислали свої уповаження.

Почесним гостем кол. вояків УПА був п. Яр. Стецько, голова проводу ОУН (бандерівської фракції) і кол. голова українського уряду 1941 року.

40 РОКІВ УНО

Західнооронтська філія Українського національного об'єднання (УНО) 21 листопада відзначила 40-річчя своєї діяльности. З цього приводу посвячено прапор.

Головний промовець — д-р З. Книш.

ПЕДАГОГІЧНИЙ КУРС

Почався другий однорічний курс учителів рідних шкіл. Є 15 учасників, між ними чотири студенти Торонтського університету.

Викладачами є Д. Козій, Д. Гевко, Я. Зорич, д-р Б. Стебельський, Т. Горохович, І. Боднарчук, д-р В. Сохонівський, О. Соколик.

Виклади відбуваються в школі парафії св. Миколая.

ЮВІЛЕЙ СВЯЩЕНИКІВ

Понад 500 гостей було на ювілейному обіді на пошану оо. І. Сироти та П. Деницюка, колишнього й теперішнього душпастиря східноторонтської церкви Пресв. Євхаристії.

Обидва ювілянти — оо. редемптористи, родом зі Саскачевану. Священиками стали 25 років тому.

Парохом церкви Пресв. Євхаристії є о. С. Шавель ЧНІ.

СУСПІЛЬНА СЛУЖБА

У п'яті роковини смерти бл. п. Маркіяна Охримовича, засновника онтарійського відділу Суспільної служби українців Канади, відправлено Панахиду на його могилі. Суспільна служба вирішила збільшити Стипендійний фонд ім. М. Охримовича. Стан цього фонду в цей час: бл. 2,000 дол.

ЗБОРИ ЖУРНАЛІСТІВ

На загальних зборах Спілки українських журналістів Канади вибрано таку управу: Н. Ріпецький — голова, А. Івахнюк — заступник голови, М. Королишин — секретар, В. Дідюк — скарбник, В. Солонинка — кол. голова, п-а І. Макарик — референтка молодих журналістів, О. Тарнавський — зовнішні зв'язки. Контрольну комісію очолює о. митрат П. Хомин; члени: М. Гавриш і І. Боднарчук.

Участь у зборах брали торонтські журналісти; члени з інших міст Канади прислали свої уповаження.

В. Дідюк

БАТУРИН

Історична повість (12)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

Туловище довжезного вужа повернулося і звільна стало посуватися на право в напрямі мосту. Досягнувши його головою, зупинилося і ніби завмерло.

Гетьман зліз з коня і перший увійшов на пором. За ним провадив чура його сивого коня.

Покоєві зносили найпотрібніші клунки, з возу знесено декілька важких залізом сильно кутих скринь.

Гетьман стояв на переді порому, до котрого з берега сходили і зіскакували його вірники. Пором захитався.

«Вже всі?» — спитав гетьман оглядаючись на берег. Там стояв задуманий Орлик. «Може ти гадаєш вертати?» — спитав його гетьман.

Орлик стрепенувся, скочив і підбіг до гетьмана.

«Ще час. Останній мент. Рішайся».

«Я вже давно рішився, милосте ваша».

«Так їдьмо!»

Поромщики перехрестилися і вхопили за линву.

Пором ліниво й ледве помітно став сунутися по тихій воді.

Між ним і берегом лягала чим раз то ширша смуга.

«Уявляю собі», — сказав гетьман до Войнаровського, — «що так по безбарвних струях мовчаливої Лети сунеться Харонoвий човен».

ВІДЧИНІТЬ ВОРОТА

Вже підчас богослуження в церкві помітна була тривога. Народ чекав, коли священик промовить слова «со миром ізийдім!» І в голосі священика почувалася якась непевна нотка.

Відвертаючись від престола і благословляючи народ, він тривожно дивився у двері, ніби ждав, чи не появиться в них небажаний гість.

Хто стояв ближче дверей, не втерпів і виходив із церкви, не дожидаючи кінця.

Під церквою на майданах і на вулицях збивалися люди в гурти й балакали.

Гетьман на досвітках з Батурина виїхав, забираючи з собою частину батуринської залоги. Чечеля командантом Батурина лишив.

Це заспокоювало людей, бо Чечель відомий був, як досвідний і хоробрий вояка, як полковник, котрого слухали, боялися, але й любили козаки.

Батуринці привикли до того, що гетьман часто виїздив та виступав у похід і останніми роками він гостем у своїй резиденції бував. Але якраз тепер, коли і москалі і шведи були так недалеко, і коли нікому невідомо було, що принесе завтра, всякому хотілося, щоб гетьман був тут.

Але вчора пізнім вечером прибув, а нині вранці, дивись, уже його нема.

Розійшлась чутка, що гетьман не до царя, а до шведа поїхав. В перший мент зжахнувся Батурин. Але Чечель і другі старшини заспокоювали людей. Казали, що нікому невідомо, що гетьман рішиться зробити, але що зробить, то певно й добре буде, конечне. Довідалися батуринці, що видано приказ, щоб на Сеймі міст зірвати, коли б московське військо надходило, і тепер уже ніякого сумніву не було, — гетьман пішов до шведів!

Всякий розумів, що воно значить. Але на диво, батуринці скоро якось освоїлися з тією гадкою, гетьманська столиця стала по стороні гетьмана. Добре зробив. Краще зі шведом, як з царем. Відомо було, що цар гадає скасувати гетьманщину, а тоді й Батурин утратив би права й привілеї столиці, а став би звичайним повітовим городком. Пощо триматися царя?

На вали, на замок!

І народ кинувся до роботи. Навіть жінки не дармували. Хоч неділя, копали, возили землю, двигали ре-рево й каміння. Скрипіли тачки і по цілім городі роздався луск топорів і сокир. Спішилися.

До городу тягнули цілі валки з поблизьких сіл і хуторів з утікачами, а з млинів з мукою. Забувалися звичайні турботи, забувалися ворожнечі поміж поодинокими родами, всі як один ставали до роботи, щоб скріпити город і зробити його спосібним до оборони.

Московська залога, що стояла в своїх казармах під замком, на батуринському подвір'ї, і творила ніби окремий город у городі, живучи своїм доволі відокремленим життям, бо батуринці нерадо допускали царських людей до своїх хат і родин, здивовано і недовірливо дивилися на працю міщан і козаків, не знаючи, до чого воно йде. Гадали, що проти шведів скріпляють батуринці свій замок, і дивувалися, чому їх командант Анненков виїхав, а його заступник не спішиться накладати на них роботу. Хай риються черкаси. Це не річ царських людей.

Ніч з неділі на понеділок минула на дальшій праці й на тривожному вижиданні. Не тільки на замкових вежах, але й кругом Батурина розставлено вартових, щоб запалюючи бочівки зі смолою дали знак, коли б наближався ворог. Але ворог не надходив.

Мотря весь день була на замку. Стрічалася з Чечелем, з Кенігзеном, з полтавським полковником Герциком і з генеральним осаулою Гамалієм, балакала то з регентом гетьманської канцелярії, про те, де б краще заховати архів, то з городничим про лад і спокій у місті. Її поява додавала всякому охоти, її слова будили запал і відвагу. Донька безталанного Кочубея була відома всякому й люблена усіма. Її краса, її розум і серце єднали їй прихильність цілого міста. От і тепер казала вона відчинити свої багаті комори і щедрою рукою роздавала батуринській бідноті хліби. Як смерклося, відвідала маму.

Любов Хведорівна не нагадувала колишньої Кочубеїхи. Сильно постарілася і зробилася мовчаливою, як черниця. Вбиралася в чорне, звичайне брання, і не красила волося, ані не підмальовувала собі рум'янців.

Мотря застала її в старому дворі Кочубеїв, як зі служанками краяла довгі пояси з тонкого льняного полотна і скубала шарпії, щоб було чим осмотрювати рани.

«І ви теж працюєте, мамо?»

«Що люди, те й я... Що чувати в городі, Мотре?»

Мотря розказала городські новини.

«Скучаєш за мужем? Не скучай. Така вже доля козачки. Не натішиться своїм чоловіком. Краще гине на війні, як дома». І її руки почали ще жвавіше працювати.

«Як гадаєте, мамо?» — почала Мотря. — «Обложать москалі Батурин?»

«Вони вже нас давно облягають, цілу Україну обложили, якої тобі ще облоги треба?»

«А чого ви сподіваєтеся, мамо?»

«Нічого доброго я вже не сподіваюся, дитино, але робити треба. Мають нас різати, як худобину, боронімся»...

Змінилася Любов Хведорівна.

* * *

Пізно ввечір вертала Мотря від мами. В переулку, під замковими мурами, хтось заступив їй дорогу. Хотів ухопити за руку, блиснула штилетом, став.

Пізнала Івана Носа, старшину прилуцького полку, котрий перед кількома роками підлабузнювався до неї, а на котрого вона й дивитись не хотіла.

«Чого вам треба?» — спитала.

НЕДІЛЯ ПРАОТЦІВ
ПЕРЕД РІЗДВОМ ГНІХ
26 грудня

ЛИСТ ДО КОЛОСЯН: зач. 250

Брати, дякуйте Богу й Отцю, котрий зробив нас достойними взяти участь у наслідстві святих у світлі. Котрий визволив нас від власти тьми і переніс у царство Сина своєї любови, в котрім маємо відкуплення Його кров'ю, відпущення гріхів, котрий є образом невидимого Бога, перворідним кожного сотворіння, бо в Нім сотворене все, що на небі і на землі, видиме й невидиме, чи престоли, чи господарства, чи начальства, чи власті, все Ним і для Нього сотворене.

А Він є перед усіма, і все в Нім стоїть. І Він є головою тіла, Церкви, Він початком, перворідний з мертвих, щоб у всьому мав першенство.

СВЯТА ЄВАНГЕЛІЯ ВІД ЛУКИ: зач. 76

Сказав Господь таку притчу:

Один чоловік зготував велику вечерю і запросив багатьох. І в час вечері післав свого слугу сказати запрошеним: Ідіть, бо вже все готове. І почали за чергою випрошуватись усі.

Перший сказав йому: Я купив поле й мушу піти і побачити його. Прошу тебе, — вибач мені.

І другий сказав: П'ять ярем волів купив я, і йду спробувати їх. Прошу тебе, — вибач мені.

І знов інший сказав: Я одружився, тому й не можу прийти.

І прийшов той слуга, та й розповів це своєму панові. Тоді розгнівався господар дому і сказав до свого слуги: піди хутко на роздоріжжя і вулиці міста і приведи сюди вбогих та калік, кривих та сліпих.

І сказав слуга: Пане, сталось, як ти звелів, та й ще є місце.

І сказав пан слузі: Вийди на шляхи та загороди та й силуй увійти, щоб повний був мій дім. Кажу бо вам, що жаден зі запрошених мужів не покуштує моєї вечері.

Багато бо покликаних, а мало вибраних.

ПАПСЬКИЙ ПРИВІТ У 375-РІЧЧЯ БЕРЕСТЕЙСЬКОЇ УНІЇ

«Щира любов і пошана до вашого давнього обряду»

Папа Павло VI, вітаючи верховного архиєпископа, єпископів та вірних Української Католицької Церкви з приводу 375-річчя Берестейської унії, заявив «щиру любов і пошану до вашого давнього обряду».

Листа з доручення папи написав кардинал Жан Війо, державний секретар Ватикану. Документ, адресований Блаженнішому Йосифові, має дату 16 листопада. Дражливі справи у зв'язку з річницею Берестейської унії не згадуються.

Подаємо власний переклад латинського листа:

«Ваша Еміненціє, щаслива випадає тепер річниця: 375 років з того часу, коли частина русинів, які мають власний візантійсько-слов'янський обряд і звуться тепер українцями, увійшла у злуку з Католицькою Церквою. Бож року 1596 синод руських єпископів у місті Бересті Литовському врочисто проголосив з'єднання Київського митрополичого престолу з центром і головою Католицької Церкви. Згодом до цієї злуки долучилися престоли Львівський і Перемиський того самого обряду».

«Ієрархи та вірні, об'єднані таким чином з Католицькою Церквою, цей зв'язок намагались зберігати в часто трудних часах та умовах. Відмітити треба й те, що через труднощі, що виникали в рідному краю, чимало їх переселились у заморські країни, передусім у Північну Америку, де створено нові єпископські осідки їхнього обряду, а християнське життя наново розвинулося за прадідівською традицією».

«З найбільшою прихильністю Вселенський архиєрей дивиться на Вас, на єпископів та вірних, що відзначають річницю великої події, бажає брати участь у Вашій духовній радості і користується цією нагодою, щоб Вам та всім, кого це стосується, підтвердити щиру любов і пошану до вашого давнього обряду. Він не сумнівається, що ви, пам'ятаючи про предків своїх, які були творцями того об'єднання та захищали його, з новою охочістю стоятимете при єдиній Матері-Церкві та її навчальному уряді».

«В час, коли спільно відзначаєте річницю світлої події, варто пригадати слова Вселенського II Ватиканського собору: «Пильнуючи єдности в конче потрібних справах, усі в Церкві, кожний за даним йому даруванням, нехай зберігають належну свободу як у різних формах духовного життя, так у різних літургійних обрядах, а в усьому хай плекають любов» („Приверненя єдности", § 4). Справді, така ласкава любов, сперта на дійсності, що змінює єдність і не допускає будь-чого їй противного, нехай був особливим, найбагатшим плодом ваших святувань».

«З таким сильним бажанням Святішний Отець як задаток багатих небесних дарів і на знак своєї прихильности дає від щирої душі апостольське благословення Вам, Владикам і вірним, що відзначають цю річницю».

«Подаючи це до відома, згідно з даним мені дорученням, радо користуюсь цією нагодою, щоб висловити Вам, Еміненціє, належну пошану — відданий у Господі кард. Ж. Війо».

МИТРОПОЛИТ МАКСИМ ІНФОРМУЄ

Владики бажають допускати жонатих кандидатів до священства

Владики Української Католицької Церкви бажають допускати до священства теж одружених кандидатів. Вони звернулися до Папи Павла VI з проханням, щоб усюди, де діє Українська Церква, теж на північноамериканському континенті, було збережене традиційне наше право висвячувати жонатих кандидатів, сказав у Вінніпезі митрополит Максим.

Цю інформацію він подав у прилюдній доповіді про недавній архиєпископський синод у Римі.

Останнім часом українські єпископи ЗДА й Канади одержали від Східної конгрегації листа з пригадкою про давню заборону висвячувати одружених на священиків.

Протиросійський фермент у Молдавії

Советський фільм «Білий птах з чорною ознакою», замість зміцнити советський патріотизм у Молдавії, викликав там протиросійський фермент. У Кишиневі на стінах будинків появилися написи: «Стіймо з Румунією», «Хай живе Ніколас Чавшеску», повідомляє паризький тижневик «Ль'Експрес».

Фільм «Білий птах з чорною ознакою», зроблений у Києві і відзначений у Москві, викриває «злочинну діяльність українських націоналістів». Але має також деякі сцени румунських злочинів у час війни.

1940 року Буковину і Бесарабію на домагання Сталіна прилучено до СССР. Колишню автономну молдавську республіку, що належала до української республіки, збільшено й перетворено в молдавську республіку.

Молдаванам московські наказодавці кажуть уживати кирилиці, не латинського письма; їхню національність та мову уважають відмінними від румунської.

«Ль'Експрес» одержав вістку, що в Молдавії заборонили продавати румунські газети, а румунським туристам не дозволяють у Молдавії на залізничих станціях виходити з поїзду.

Богослуження: грудень — січень

о. Д. Базюк
P.O. Box 10, High Prairie

19. — Ріно 10; Гай Прері 2
22. — Норт Стар 10
24. — Ґренд Прері опівночі
25. — Гай Прері 10
26. — Гайнс Крік 10; Ройкрафт 3
27. — Гай Прері 10

о. Д. Гнат
P.O. Box 68, Glendon
Ph. 635-3741

19. — Ст. Павль год. 10 рано
22. — Ґлендон год. 10 рано
24. Навеч. Різдва — Ст. Павль — год. 8 — 10.30 веч. сповідь; год. 10.30 — 12 Повечір'я; год. 12 опівночі св. Літургія
25. Різдво Хр. — Боннивил год. 11 рано
26. — Боннивил год. 10 рано

о. П. Іванець
6036 - 105 B. St., Edmonton
Ph. 434-8279

19. св. Миколая — Лішор
24. Навеч. Різдва — год. 9 Всен., сповідь, год. 12 опівночі Сл. Божа
26. — Стар

о. Г. Гурко
P.O. Box 8, Radway
Ph. 736-3501

19. — Смокі Лейк (ЛУКЖ мітинг)
24. Навеч. Різдва — Радвей (у залі) 11 год. вночі
25. Різдво — Смокі Лейк 10.30
26. — Смокі Лейк

о. М. Гураль
11535 - 78 Ave., Edmonton
Ph.: 433-6572

19. — Черґіл 10.30
12. — Рочфорт Брідж год. 10.30
19. — Черґіл год. 10.30
24. Навеч. Різдва — Менлі год. 10.30 веч. сповідь і Всеночне. Св. Літургія — о год. 12 північ
25. Різдво — Вайлдвуд год. 10 рано

о. Є. Дмитрук
11139 - 110 A Ave., Edmonton
Ph. 424-1472

19. — Восток св. Михаїла Всен. год. 9.30 р.
25. Різдво — Ст. Майкел, год. 9.30 В навечір'я 9 год. веч., Всен., сповідь; год. 12 опівночі Сл. Божа
25. Різдво — Лемонт 9.30 рано Всен.; 10.30 Сл. Божа
26. — Делф

о. Ол. Захаріясевич
P.O.B. 215, Holden
Ph. 688-3835

19. — Голден год. 8.30; Голден-фарми год. 10.30
24. Навечір'я Різдва — Голден год. 11.45 веч. Вел. Повечір'я з Литією, опісля св. Літургія і мирування людей
25. Різдво ГНІХ — Коперник год. 10 рано Вел. Повечір'я в Литією, опісля св. Літургія і мирування людей
26. — Голден год. 8.30; Дейзленд год. 10 — Вел. Повечір'я, опісля св. Літургія і мирування людей
1. січня — Новий рік — Голден год. 8.30; Дейзленд год. 10.30
2. — Голден год. 8.30; Дейзленд год. 10.30
5. Навеч. Богоявлення — Коперник год. 10.30 св. Літургія, свячення води
6. Богоявлення — Голден год. 10.30 св. Літургія, свячення води
7. Різдво — Голден-фарми год. 10 рано — Вел. Повеч. з Литією, св. Літургія і мирування людей
9. — Голден год. 8.30; Коперник год. 10.30
14. Новий рік — Голден-фарми год. 10.30 ранком
2. січня — Росінґтон 10.30
6. — Атабаска о 11 вночі Повечер'я, а опівночі Служба Божа
7. — Бойл 9.30; Просперіті 12 в полудне
8. — Росінґтон 10.30
9. — Атабаска 10 і Фрейнс 12.30
14. — Просперіті 10

о. Б. Каричек
P.O. Box 391, Athabasca
Phone: 675-2593

19. — Річмонд Парк 10; Просперіті 12.30
22. — Росінґтон 10.30
24. — Атабаска 11 вночі сповідь, 12 опівночі Служба Божа
25. — Ню Пайн Крік 10.30
26. — Атабаска 10; Бойл 12.30

о. П. Литвин
Two Hills, Alta
Ph. 657-2345

19. — Ту Гилс, год. 9; Плейн Лейк, год. 10.30
24. — Ту Гилс, год. 10 увечорі; Новий Київ, год. 12 опівночі
26. — Ту Гилс, год. 9; Новий Київ, год. 10.30

о. Б. Лисак ЧСВВ
P.O.B. 58, Myrnam, Ph. 366-3890

19. — Мирнам 10.00
25. Різдво Христ. — Мирнам 12.00 опівночі; Файделіті 10.30
26. — Ллойдмінстер 10.30
27. — Мирнам 10.00

о. М. Мартинків
12204 - 113 Ave., Edmonton

19. — Кемровз 9; Равнд Гіл 11
24. Навечір'я Різдва, свят-вечір, піст: Равнд Гіл 10 веч. сповідь, „З нами Бог"
25. Різдво Христове — Равнд Гіл по півночі Служба Божа; Кемровз 9.30 рано: сповідь, „З нами Бог", 11 рано Служба Божа
26. — Кемровз 9; Гей Лейкс 11

о. П. Петришин
Box 83, Redwater, Alta
Phone: 735-3952

19. — Редвотер год. 9; Воґ 10.30
25. Різдво — Редвотер год. 12 опівночі; Воґ 10.30
26. — Редвотер год. 9; Федора 10.30
27. Перim. Стеф. — Редвотер 9 год.

о. К. Стангрет
P.O. Box 322, Vilna
Ph. 636-3543

19. — Спедден
22. Зачаття св. Анни — Сокаль
24. Навеч. Різдва — Вилна від год. 10 сповідь, 11.30 веч. Повеч. Повечір'я, Сл. Б. опівночі

о. Р. Стародуб
P.O. Box 227, Innisfree
Ph. 592-3804

19. — Іннісфрі 11 ренч 10.30
25. — Іннісфрі-місто 10.30
26. — Ренфурлі 10.30
2. січня — Левой 10.30
7. — Іннісфрі 11 ренч 10.30
8. — Іннісфрі 10 ренч 10.30
9. — Ренфурлі 10.30
14. — Іннісфрі 10 ренч 10.30

о. І. Черкавський
P.O. Box 141, Derwent
Ph. 948-3730

19. св. Миколая — Дервент 9.00; Верміліон 11.00
22. Зачаття св. Анни — Дервент 10.00
26. — Дервент 10.30

САСКАЧЕВАН

Арран — округа

19. — Арран-місто 9 год. рано Вечірня з Литією; 10 год. спів. Сл. Божа; 3 год. попол. — Вечірня; Арран-Веска 11.45 рано Сл. Божа
22 Непор. Зачаття — Арран-місто Сл. Б. 8.30 рано; Пеллі — Литія 9.30; Сл. Б. 10.30; Вечірня 3 год. попол.
26. — Арран-місто Сл. Б. 9 год. рано; Вечірня 3 год. попол.; Вайт Біч спів. Сл. Б. 10.30

о. Б. Бачинський
922 - 108 St., North Battleford
Ph. 445-2731

19. — Медовлейк
25. Різдво — Радісон
26. — Норт Батлфорд

о. М. Будз
P.O. Box 208, Vonda
Phone 47

19. — Гаврилюки 10.30
22. Непор. зач. — Вонда 9.30 — 10.30
24. нав. Різдв. Хр. — Вонда 10 год. веч.
26. — Пітерсон 10.30

о. М. Шевчук
P.O.B. 36, Wakaw, Sask.

19. — Вакав 9; Борщів 11
25. — Вакав 10
26 — Вакав 10; Сокаль 11.30

о. В. Фляк
Humboldt, Saskatchewan
Box 1604
Ph. 682-2165

19. — Леніґен 9.00; Гамболт 11.00
24. Навечір'я Різдва — Леніґен 8.00 веч.; Гамболт 10.00 вночі
25. Різдво Христове — Бруно-місто 9.00; Волверін 11.00
26. — Гамболт 9.00; Бруно 11.00

БРИТАНСЬКА КОЛЮМБІЯ

о. І. Макух
Victoria, B.C., Ph. 384-2292
1112 Caledonia Ave.

19. — Порт Алберні 10 рано
24. — Порт Алберні 11.00 веч. — Повечеріє; 12.00 опівночі — Служба Божа
25. — Вікторія — 9 рано — Повечеріє; 10 рано — Служба Божа
26. — Вікторія 10 рано

ЦЕРКОВНІ СВЯТА

Юліянський календар:

19 грудня. 28 неділя (і св. Миколая). Голос 3

22 грудня. Непорочне Зачаття (необ. свято)

26 грудня. Неділя праотців. Голос 4
григор. кал.

Григоріянський календар:

19 грудня. Неділя отців. Голос 4

25 грудня. Різдво ГНІХ.

26 грудня. Неділя по Різдві Голос 5

27 грудня. св. Стефана (необ. свято)

IMPERIAL MEMORIAL & STONE Company
10702 - 101 St., Edmonton

Найбільша в Едмонтоні й одинока робітня пам'ятників, від 1903 р. Великий вибір пам'ятників з ґраніту й мармуру до оглядання в нашій виставовій залі. Хрести всяких розмірів, покриття на гроби, плоскі таблиці на гроби з мармуру, ґраніту й брондзи. Написи на пам'ятниках даром та дарова достава. Пишіть за фолдером "D". Замовляйте прямо в нас й дістанете 25% опусту від нормальної ціни.

Можете купити молитовник
"ГОСПОДИ, ДО ТЕБЕ ВОЗНОШУ ДУШУ МОЮ"

За благословенням верховного архиепископа Його Блаженства Йосифа появився молитовник, виданий у Римі, на доброму папері, 900 сторінок друку. На зміст складаються: різного роду молитви, в тому багато молитов Божого слуги митрополита Андрія, тексти св. Літургії св. Івана Золотоустого, Вечірні та Утрені (незмінні частини), тропарі й кондаки, Молебні й Акафисти тощо. Ціна 7 долярів.

Хто бажає набути цей молитовник, виданий згідно з постановою синоду владик Української Католицької Церкви, хай пише, долучивши 24 центи на оплату поштової пересилки, на адресу:

Rev. W. Tarnawsky, 11301 - 96 Str., Edmonton 18, Alberta

МОЛИТВА БОЖОГО СЛУГИ АНДРІЯ ЗА БОЖУ МУДРІСТЬ

«ДАЙ МЕНІ МУДРІСТЬ ПОКОРИ» (4)

о. Микола ДЯДЬО

Коли бачиш, що інших шанують та хвалять, не завидуй і не відчувай, нібито тебе забули. Нехай дійсність руководить тобою: якщо вони заслуговують на пошану і подив, і ти дай їм їх; якщо ж не заслуговують, ти радше змовчи з любови.

Так само, якщо тебе критикують, докоряють чи й зневажають, не переймайся надмірно. Поглянь правді в очі. Як ти винуватий у тому, в чому тебе обвинувачують, проси вибачення і поправся; якщо ж ти невинний, а справа дійсно поважна, старайся терпеливо спростувати неправильний суд про тебе. Якщо ж справа малої ваги, то замовчи, а знайдеш більший спокій у серці.

Старайся не втратити панування над собою в час, коли себе виправдуєш.

ДИВИТИСЯ ПРАВДІ В ОЧІ

Господь судить тебе по правді, а не так, як люди думають про тебе. Того самого способу вживай сам судити про себе.

Багато людей «грає комедію» і вдає, як актори на сцені. Стараються показати себе іншими, як вони є: ліпшими, мудрішими, побожнішими. Щоб задоволь нити власну гордість, люди люблять, щоб їх уважали за ліпших, ніж вони є. «Який ти є, такий ти є: та й годі вважати тебе за більшого, ніж ти є перед лицем Божим» («Наслідування Христа» II, 6).

Чесний, покірний чоловік признає і свої хиби, і свої чесноти. Саме в тому покора, щоб завжди дивитися правді в очі, її признавати, по тій правді жити. Якщо люди вказують на мої недостачі — і є правдою, що я їх маю — то в покорі я повинен признати їм рацію і почати поправу. Якщо я маю щось добре і люди за це мене хвалять, то я в покорі признаю те добро і буду дякувати Богові, від Котрого те добро походить, і також дякувати тим, що те добро в мені пізнали і признали. Власне тому, що я покірний, не буду заперечувати добра, що є в мені, що його мені дав Господь Бог, ані не буду на нього гордий, начебто я здобув його власними силами. Покірний чоловік ніколи не скупий похвалити інших, якщо в них є добро, гідне похвали.

Люди сторонять від тих, що виносяться понад інших, але ніхто не оминає людини, що знає по правді своє місце в житті, що знає свої добрі, а також лихі сторони. Передовсім покірний ніколи сам не шукає прослави; він згідний прийняти останнє місце, хоч інші побиваються за першим місцем. Він небагато робить собі з того, що люди про нього думають, але дуже йому залежить на тому, що Господь думає про нього. Він приймає пошану, людське признання, але за ними не шукає.

Покірна людина не боїться й не соромиться, коли її поправляють; покірній людині залежить не на пустій прославі, а на дійснім поступі в християнськім житті.

ДИВИСЯ НА ЛІПШИХ, НЕ ГІРШИХ

Покірний ніколи не порівнює себе з гіршими від себе, але з ліпшими, щоб заохотити себе самого ставати ліпшим.

Хто малий у власних очах, той великий в очах Божих, бо він є людиною покори, себто людиною правди! Всякий поступ у чеснотах починається з того, що людина погляне правді в очі, а саме це є чеснотою покори.

Нам треба кермуватися покорою-правдою у відношенні до Бога, наших ближніх і себе самих. Ми передовсім не повинні скривати чи затемнювати правди перед самими собою. Слава людини лежить у тому, щоб жити згідно з правдою, без самообдурювання і нерозумної гордости.

Варто бути покірним. «Покірного Бог хоронить і спасає, покірного Він любить і потішає, до покірного Він прихиляється; покірного Він щедро обдаровує великою ласкою і після впокорення підносить його до слави. Покірному Він відкриває свої тайни й солоденько притягає його та запрошує до себе. Покірний, хоч стріне його зневага, досить спокійно перебуде її, бо він має силу від Бога, а не від світу» («Наслідування Христа» II, 2).

СЛУХАЙТЕ РЕЛІГІЙНИХ РАДІОПЕРЕДАЧ

Щопонеділка о 8.30 вечора з едмонтонської французької радіостанції Се-Аш-Еф-А (680 кц) пересилається програма Централі українців-католиків Едмонтонської єпархії.

20 грудня: передріздвяна доповідь — о. В. Волошин

27 грудня: різдвяне слово — Преосв. Владика Ніл

* * *

Щовівторка о 8.30 вечора з тієї самої радіостанції — програма оо. василіян — «Вечірня година».

21 грудня: Христос — Емануїл (передріздвяна) — о. Василь Ваврик ЧСВВ.

24 грудня: (п'ятниця) святвечірня надзвичайна програма.

27 грудня: Рік, що відійшов від нас — о. Методій Ничка ЧСВВ.

ВІРНІСТЬ АПОСТ. ПРЕСТОЛОВІ І СВОЇМ ЗОБОВ'ЯЗАННЯМ

Телеграма папі і відповідь

Українські єпископи, що наприкінці жовтня прибули до Риму, вислали папі Павлові телеграму, в якій заявляють «вірність наступникові св. Петра і зобов'язанням, які взяли на себе їхні попередники Берестейським та Ужгородським актами».

Телеграму, написану по-італійському, вислано 30 жовтня. Підписали її всі єпископи.

Кардинал Жан Війо, державний секретар Ватикану, в імені папи 6 листопада прислав відповідь верховному архиєпископові Йосифові.

Обидва тексти подані у «Вістях з Риму» (7 грудня).

Текст телеграми: «Його Святості Папі Павлові VI: З нагоди врочистого відзначування 375-річчя Берестейської унії і 325-річчя Ужгородської унії всі українські єпископи, зібрані в римській церкві св. Сергія й Вакха, яку папа Урбан VIII подарував їхній нації, ще раз заявляють свій послух і вірність Наступникові св. Петра і зобов'язанням, які їхні шановні попередники взяли Берестейським та Ужгородським актами; прохаючи опіки Апостольського престолу для страждальної Церкви України, просять апостольського благословення».

Відповідь: «Владико кардинале, Ваша Еміненція та архиєпископи й єпископи українські, зібрані 30 жовтня у храмі святих Сергія й Вакха з приводу 375-річчя Берестейської унії і 325-річчя Ужгородської унії, зволили врочисто ще раз заявити свою вірність Святішому Отцеві та зобов'язанням, що їх прийняли їхні попередники Актами, укладеними в тих двох історичних обставинах.

Його Святість зі справжньою приємністю читав цю заяву високої пошани і глибокої відданости, приймаючи це за милу ознаку для майбутніх відносин між українською ієрархією і Апостольським престолом.

Тож приємно мені перед Вами, Владико Кардинале, і перед усіма Владиками, що підписали синівське звернення, бути речником щирого почуття батьківської прихильности Святішого Отця, в серці якого духовне становище українських вірних, розсіяних по світу, знаходить належний відгук не менш, як у минулому.

Молитовне апостольське благословення, яким Христовий Намісник підтверджує своє почуття, є новою ознакою Його пастирської дбайливости.

Користуюся цією нагодою, щоб висловити Вам, Еміненціє, глибоку пошану — відданий у Господі кардинал Ж. Війо».

ЧОРНА МАГІЯ В АНГЛІЇ

Англіканський священик Томас Вілліс, виступаючи в Йорку на верховному синоді, сказав, що в Англії щораз більше поширюються ворожбитство, спіритистичні зібрання, чорна магія та зв'язки з нечистою силою.

«Це створює проблему, якої Церква не знала протягом минулих 200 років», сказав він.

НА ПРОДАЖ РІЗДВЯНІ КАРТКИ

Зайдіть або напишіть до „Українських Вістей" **(UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton, Alberta)** по гарні різдвяні картки:

- ► 16 українських карток — $1.75
- ► 18 українських карток — $1.75
- ► 21 українських карток — $2.00
- ► 21 англійських карток — $1.50

Картки висилаємо тільки тим, хто із замовленням пришле гроші.

Закресліть зверху, **котрих** карток бажаєте і вишліть нам:

NAME ....

ADDRESS ....

....

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

Український католицький тижневик ◆ Виходить щочетверга в Едмонтоні ◆ Видає Спілка «Українські вісті» ◆ Річна передплата в Канаді: $5.00, поза Канадою: 6.00; зміна адреси: 15 центів.

Published every Thursday in Edmonton ◆ Member of the Canadian Weekly Newspapers Association ◆ Yearly subscription in Canada — $5.00, in other countries — $6.00.

Ukrainian News, 10967 - 97 Street, Edmonton 17, Alberta

Телефон 422-5708 Telephone

Second class mail registration number 1035.

СТАНОВИЩЕ ЗАГРОЗЛИВЕ ЧИ ТІЛЬКИ ПОГАНЕ?

Русифікація неросійських народів у СССР не йде таким швидким темпом, як режим бажає, але йде. З того часу, як у Москві, потім у Києві, подано головні висліди перепису населення 1970 року, західні фахівці, в тому й деякі українські, опублікували критичні аналізи становища неросійських народів. Всі кажуть, що становище погане, хоч не всім становище здається загрозливим.

На цю пору в СССР уже є понад 13 мільйонів неросіян, для яких російська мова стала рідною. Протягом 11 років (1959-1970) кількість росіян поза Російською республікою збільшилася більш як на одну четверту. Це, очевидячки, свідчить, що русифікаційні жорна мелють безнастанно всюди.

В останньому десятиріччі кількісне співвідношення між українцями та росіянами в Україні пересувається досить помітно в користь росіян. Кількість українців збільшилася на більш як три мільйони, але водночас прибуло більш як два мільйони росіян. 35 мільйонів українців становлять 74% населення (в 1959 році — 76%), 9 мільйонів росіян становлять бл. 20% населення (в 1959 році — бл. 17%).

Досить велика кількість українців (2%) останнім часом відійшла від своєї мови, назвавши в час перепису російську мову як свою рідну мову. Це не процес асиміляції меншости в чужому оточенні; це пристосуванство на рідній землі до русифікаційної політики режиму.

Ще гірше становище українців у велетенській Російській федерації. За переписом населення, там живе майже три мільйони з половиною людей, що назвали себе українцями. З них тільки 42% говорить українською мовою.

Головні дані перепису 1970 були опубліковані на початку цього року. Чи вірити їм? Професор Кубійович без великих застережень приймає дані про Українську республіку; він рішуче заперечує подану статистику українців поза Україною. Статистика, на його думку, дуже применшує кількість українців, розсіяних по всьому СССР.

Однією з найбільших несподіванок перепису населення було ствердження великого природного приросту азійських народів. Водночас природний приріст росіян у відсотках був найменший у всьому Советському Союзі. Деякі західні демографи передбачають «азійську загрозу», але кремлівські провідники, як свідчать останні заяви, не відступають від програми «зближення і злиття націй». Навпаки, заклики «добровільно» переймати російську мову лунають тепер ще частіше.

БІЙ З «УНІЯТАМИ»

Спокою не дають «уніяти» пропагандистам безбожницького журналу «Людина і світ». В останньому числі — аж дві статті про «уніятів»: про тих, що вдома, і про тих, що в світі.

Атака починається банально: «Марксизм-ленінізм глибоко проаналізував і науково розкрив соціяльні та гносеологічні корені релігії, показав її експлуататорську функцію в клясовому суспільстві й накреслив чіткі шляхи подолання релігійних пережитків». На біду, «уніятство», хоч є релігійним пережитком, далі держиться, виступаючи теж у ролі оборонця української культури.

Київський журнал дає рішучу відсіч: «Брехливим є твердження сучасних ідеологів уніятства про те, що Українська Католицька Церква стоїть на сторожі національних традицій народу, його мови й культури». Факти свідчать, що українські католицькі провідники за океаном відмовляються від рідної мови. Чи знаєте, що деякі їхні публікації виходять мовою українською та англійською? Навіть митрополит А. Шептицький «боявся уголос вимовляти слово „держава"». 1941 року він написав статтю п.з. «Праця над розбудовою рідної хати».

На такі «арґументи» нелегко знайти відповідь. Можна тільки запропонувати, щоб київський журнал подав, скільки публікацій, хай і двомовних, має українська молодь у СССР поза межами України. А щодо самої України, офіційний перепис населення виявляє, що в українській «суверенній державі» нема рідної хати українського народу.

Бій з «уніятами» приніс київському журналові безсумнівний успіх: журнал виходить тиражем 157 тисяч.

З «ЛИСА МИКИТИ»

Політики. Політики — як кораблі: найголосніші ті, що загубилися у мряці.

Журналісти. Тяжко у нас бути журналістом: мусить уміти писати про те, що не знає, і не писати про те, що знає.

Ювіляти. Кажуть, що ред Леонід Полтава пішов слідом іншого славного ювілята — проф. Володимира Кубійовича і написав свою автобіографію п.з. «А мені — 50 з гаком».

Галузка миру. Вийшло таке, що проф. Микола Чубатий привів з Риму галузку миру, якої тепер не хочуть прийняти ті мирянські провідники, що професора висилали й заплатили за літак.

У Римі. Д-р Осінчук: «Обійшов я раз довкола собору, обійшов другий і третій, і далі не знаю: маємо ми патріярхат чи не маємо».

Змінене прислів'я. Колись казали: «Людина людині — вовк». Тепер кажуть: «Людина людині — старший брат».

Літературні нагороди СФУЖО

Тринадцять авторок брали участь у літературному конкурсі СФУЖО (Світової федерації українських жіночих організацій), і трьох з них відзначено нагородою.

Першу нагороду у висоті 100 дол. призначено за оповідання для дітей старшого віку «Кам'яна мушля», якої авторкою є Леся Бризгун-Шанта з Торонта. Другу, рівнорядну нагороду за літературу для дітей нижчого віку розділено по половині за два твори: перша з них припала за оповідання «Два приятелі», авторкою якого є Ірина Лаврівська з Бофало, а друга за оповідання «Українка я маленька», якого авторкою є Ганна Черінь з Чікаґо.

Відзначено теж два інші оповідання: Марії Жижки, Кембрідж, «Топсі» і Віри Костецької, Порт Кредіт, «Добре діло».

Членами оціночного жюрі були д-р Борислав Білаш, Іванна Качор і Віра Марчук.

«МИ НАДЗВИЧАЙНО ВДЯЧНІ ПРЕЧИСТІЙ ДІВІ МАРІЇ»

КАЖЕ НАШ ВЕРХОВНИЙ АРХИЄПИСКОП

Храм Жировицької Матері Божої в Римі

(УПБ, Рим) — «Ми надзвичайно вдячні Пречистій Діві Марії, що дійсно лише завдяки Їй ми могли, по великих труднощах, віддискати цей храм», сказав Блаженніший Йосиф з нагоди посвячення відновлевої церкви Жировицької Божої Матері та святих Сергія й Вакха в Римі.

У недавньому торжестві брали участь наші єпископи, учасники V архиєпископського синоду.

У своєму слові верховний архиєпископ подав історію нашої давньої церкви в Римі та її ролю в нашій церковній історії. Його слово подаємо з незначним скороченням.

* * *

ПОСВЯЧЕННЯ. «Радуйся, Богородице, із Тебе бо возсія світ правди». Ці слова, які наша Церква споконвіку співає в честь народження Пресвятої Богородиці, відносяться також і до цього храму, в якому збереглася її чудотворна ікона. Впродовж століть він став осередком наших вірних на поселеннях, і то осередком у центрі християнського світу, до якого ми ходили довгі — довгі літа і до якого ми нині прийшли, щоб його, після збурення і відновлення, наново посвятити.

Нинішнє посвячення навіває на нас давні спомини майже за 400 літ, спомин недавнього свята Різдва Пресвятої Богородиці, який ми не могли відпразнувати у свій день задля тутешніх робіт, і праздник святих мучеників Сергія і Вакха, яких ікону тут бачите, чудесно збережену, як теж ікону Жировицької Божої Матері, по-італійськи названої „Дель Пасколько", що красується за престолом.

ДВА МУЧЕНИКИ. Святі Сергій і Вакх, замучені 303 р., були старшинами, високими урядниками імператора Максиміліяна. Коли прийшлося їм приносити жертву богам, то вони відказалися. Тоді імператор заслав їх, по довгих терпіннях і пониженнях, до Мезопотамії, де вони постраждали і смерть.

Їм був присвячений інший недалекий храм, який зруйновано, а деякі його гроби перенесено до нашого.

Спочатку для нашого народу, для тодішнього, одного з найбільших наших митрополитів, Йосифа Велямина Рутського, Святіший Отець і кардинали призначили недалекий храм св. Лаврентія. Але коли там було невигідно, передали теперішній з забудованнями. І він став нашим осередком у Римі. Від того часу отут царствують серед нас два мученики св. Сергій і Вакх.

Вони так гарно підходять і — сказав би — з таким співчуттям серед нас перебувають, бо вони для нас є прикладом муки, страждань і терпінь, не зважаючи на всі великі почесті. Впродовж цілої історії нам просвічувало терпіння, і страждання, і мучеництво. Не нарікали ми і навіть не можемо нарікати за це на Господа Бога. Навпаки, ми дякували за них і дякуємо, тому що це найкращий спосіб служити Богу і також найліпший спосіб зберегти своє святе життя.

Нехай, отже, ці два мученики своєю безстрашністю аж до крови просвічують і надалі у цім храмі всьому нашому народові і будуть нашими опікунами, нашими оборонцями й нашими заступниками.

ІКОНА БОГОРОДИЦІ. Святим дивом цей храм, який названо в Римі «Сан Серджо е Бакко», дістав і другу назву, яку ви сьогодні в молитві посвячення вівтаря чули, а саме Роджества Божої Матері.

500 літ тому, десь 1470 року, точно не можна встановити дати, у Жировицях, на межах Білої Руси й України, появилася пастушкам у лісі, на дереві, невеличка ікона Божої Матері. Вона засіяла світлом, і хлопці-пастушки враджувані побігли і принесли її до боярина Солтана. Але він думав, що це не поважне, бо це діти принесли. Може, бавилися і щось їм привиділось. Не звернув на це уваги, поставивши ікону набік.

Тим часом на другий день вона знову об'явилася там само в лісі, і знову ті діти принесли її до нього. Тоді боярин Солтан зрозумів, що то не звичайна собі справа і що не можна легкодушно її трактувати. Побачивши чудесну ознаку, зрозумів, що то велика подія, і тому збудував там церкву й манастир.

Це свідчить найкраще, що те світло дійсно возсіяло у тих лісах для порятування бідного народу, для піднесення його віри і спасіння.

НАПИСИ. На початку 18 сторіччя, отут за стіною, відкрито також ікону Жировицької Божої Матері. Це місце зазначено окремим написом, що його можна й тепер бачити.

Тодішній наш апокризіярій — прокуратор, представник митрополита, наказав відповити церкву. Коли мулярі зачали відшкробувати стіну, побачили якісь ноги, намальовані на стіні, якусь руку. Закликали прокуратора, але він казав заліпити цю частину цементом назад. Та, на диво не диво, другого дня побачили те саме. І так на стіні показалася вся ікона, яка точно представляє Жировицьку ікону, лише в побільшеному розмірі.

Коли придивитися ближче на лице ікони, то воно справді дуже простеньке, не викона не мистецькою рукою славного маляра. Воно дуже скромне, як воно нашому побожному народові являється в Пресвятої Богородиці. Зверху воно тепер прикрите золотою ризою і дорогими жертвами, що залишились.

Щойно пізніше папа Климент IX сказав перенести з захристії ікону враз зі стіною і прицементувати так, як є сьогодні. Як свідчать оті наші перші, другі, треті, четверті написи (може, є їх більше, але ми не могли віднайти), багато людей сюди приходило, світило лямпи, і тоді почали творитися чуда. Приходили достойники, навіть папи, як свідчить напис на пам'ятку прощі папи Іннокента XIII.

Так воно діялося, продовжувалось і пізніше. Але через війни, заворушення, поділи держав, були унеможливлені подорожі й відвідини з Батьківщини. Тому ікона неначе пішла в забуття.

Сьогодні ми незвичайно вдячні Пречистій Діві Марії, що дійсно лише завдяки Їй ми могли, по великих труднощах, віддискати цей храм і вознести нашу молитву і пісні до святих мучеників Сергія і Вакха, до Пресвятої Богородиці, щоб вона, як дотепер, завжди була нашою заступницею і помічницею. А це справді доказ, що Вона хоче бути серед нас».

НАША ЛІТУРГІЯ

1 січня: св. Василія Великого

Чому і як наша церковна богослужба прославляє св. Василія Великого?

Святий Василій Великий походив з багатої, аристократичної родини, що мешкала в Кападокії, в середині сьогоднішньої Туреччини.

Народився він не пізніше 329 року в столиці Кесарії. Це були історичні часи: 313 року цісар Константин не тільки дав свободу християнській релігії, а й зробив її віровизнанням держави. Церкву більше не переслідувано; навпаки, деякі люди ставали християнами, щоб запобігти ласки в цісаря. Через наплив негідних осіб, святий Василій мусів боротися з різними єресями. Тому кондак і називає його «основою непохитною Церкви».

Чому прозвали Василія «великим»? За його великі заслуги для Церкви. Він був відважним єпископом, оборонцем святої віри, але найбільша його заслуга, за яку його найкраще пам'ятають, це те, що він переорганізував тодішнє чернецтво. У цім ділі він був так успішний, що його ченці поширилися на ввесь світ, на Сході й на Заході.

В ті часи ченці були тільки пустинниками, а якщо й мешкали разом, то все ж таки далеко від людей. Василій зібрав ченців в один дім, у місті, і поставив їх на службу людям, засновуючи шпиталі, гостинниці і т.п. Щоб оцінити величину цієї реформи, треба розуміти становище тієї доби.

Тропар: *«На всю землю вийшло вістування твоє, прийняла бо вона слово твоє, що ним боголіпно навчив ти; природу того, що існує, пояснив ти, звичаї людські прикрасив ти: царське священство Отче преподобний Василіє, моли Христа Бога, спастися душам нашим».*

Кондак: *«Явився єси основою непохитною Церкви, подаючи всім людям владицтво неукрадне, запечатавши своїми велінням, небоявленний Василіє преподобний».*

Багато ченців тих часів були переконані, що подружнє життя погане, що жонаті люди не спасуться та що не можна слухати Служби Божої одружених священиків. Тому втікали в пустиню «спасати душу».

Забороняли їсти м'ясо взагалі. Казали, що в кожній людині сидить диявол, якого не вигнали через хрещення, але лише наче бритвою підголили. Щоб цілком його викорінити, конче треба стати аскетом.

Такі заблуди й помилкові погляди були засуджені на соборі в Ґанґрах, якого постанови віднайдено в наш час.

Василієва реформа була теж обороною правильної віри. Коли збаламучені монахи ходили і казали людям, що заповіді Божі їх не обов'язують, що праця непотрібна, та заохочували втікати до манастирів, то Василій, навпаки, поставив своїм ченцям ціль: любов до ближнього, яка виявлялася в праці для людей, серед яких вони жили.

Св. Василій писав богословські твори. Він, зокрема, намагався пояснити природу Святого Духа, бо деякі єретики заперечували Його божество. Тому слушно можемо співати словами тропаря: «На всю землю вийшло вістування твоє, прийняла бо вона слово твоє, що ним боголіпно навчив ти; природу того, що існує, пояснив ти».

Вмер св. Василій 1 січня 379 року. Тож 1 січня святкуємо його пам'ять.

о. Роман Кравець ЧСВВ

У Шевченківській фундації – 69 пропам'ятних фондів

У Шевченківській фундації є тепер 69 пропам'ятних фондів, між ними чотири — по 1,000 дол. чи більше.

Недавно п-і Ольга Василишин-Басса з Монреалю дала тисячу долярів на фонд імени бл. п. Пилипа Басси, її покійного чоловіка, який був музикознавцем.

Пилип БАССА

Інші пропам'ятні фонди по 1,000 дол. чи більше: фонд Володимира й Лідії Коханів (Вінніпеґ), д-ра Наталії Небелюк (Саскатун), Марії Гаврилюк (Вінніпеґ).

Крім пропам'ятних фондів, у звіті Шевченківської фундації по кінець березня 1971 року подані пожертви по 5,000 дол. й більше від сімох меценатів і по 1,000 дол. і більше від 116 фундаторів.

Після 1 квітня ц.р. список будівничих Шевченківської фундації доповнено новими вплатами по 1,000 дол. від таких нових фундаторів: Василь Гавриляк — Едмонтон, Олекса і Євдокія Корбутяки — Вінніпеґ, Іван і Василина Палії — Домініон Сити, Манітоба, і Степан і Анна Порайки — Едмонтон, Теодор Безтільний — Торгілд, Алберта, Комітет українок Канади — Вінніпеґ.

Одержано теж додаткові вплати від попередніх фундаторів, чим вони піднесли свої попередні вплати до висоти: І. М. Гаврилюк — Вінніпеґ 1,500, д-р М. М. і д-р Н. Небелюки — Саскатун 1,100, Д. Струтинський — Ванкувер 1,350, і д-р І. Глинка — Вінніпеґ 4,000.

До кінця минулого ділового року Шевченківська фундація зі своїх чистих щорічних доходів виплатила разом 32,756.80 дол. на субсидії для збереження і розвою української культури в Канаді. В цьому році бл. 15,000 піде на піддержку різних культурних проєктів, з чого 5,000 вже виплачено на потреби першої катедри історії України в Албертському університеті в Едмонтоні.

В Канаді досить праці для всіх,

якщо ми всі прикладемо наші зусилля в цьому напрямку

Федеральний уряд пускає в хід 498 мільйонів долярів, організуючи цілий ряд певних програм, спрямованих на допомогу канадцям розширити можливості затруднення. Це повідомлення познайомить вас з деталями цих програм.

ДОПОМОГА ОКРЕМИМ ОСОБАМ

Ми заохочуємо вас діяти з власної ініціятиви, або через місцевий уряд, місцеві організації та суспільні товариства щоб ділитися вашими ідеями з нашими Місцевими ініціятивними програмами (Local Initiatives Program). Наприклад, у вас може з'явитися бажання зорганізувати центр дитячої опіки у вашому місті, або інші обслуги, які допоможуть поліпшити життя вашої громади.

Існує також Програма вишколу під час праці (Training-on-the-Job Program), яка буде проводитися у співпраці з підприємствами та індустрією, щоб розвинути можливості знайдення праці для безробітних.

Якщо ви маєте який-небудь досвід, ви можете використати додатковий вишкіл, який вам пропонує поширена Канадська програма вишколу людей (робітників та службовців) (Canada Manpower Training Program).

СПІВПРАЦЯ З ПІДПРИЄМСТВАМИ ТА ІНДУСТРІЄЮ

Існує програма податкових улегшень, або безпосередньої фінансової допомоги працедавцям, щоб заохочувати їх приймати на працю людей, посланих до них з організації Програми вишколу під час праці.

СПІВПРАЦЯ З МУНІЦИПАЛЬНИМИ УСТАНОВАМИ

Попередньо згадана Місцева ініціятивна програма допоможе вам підтримувати та заохочувати громадські проекти, які забезпечать працею безробітних людей у вашій громаді.

СПІВПРАЦЯ З ПРОВІНЦІЯМИ

Муніципальна Місцева ініціятивна програма, як також і наша Федерально-провінційна програма позичок для затруднення (Federal-Provincial Employment Loans Program) буде в безпосередньому зв'язку з провінціями. Ми будемо прискорювати затвердження гіпотечних позичок через Центральну гіпотечну і будівельну корпорацію (Central Mortgage and Housing Corporation), щоб якнайскоріше розпочати будівлю домів, мешкань для студентів та проєктів, пов'язаних з переробленням людських відходів в системі каналізації.

Ми також даватимемо позички на влаштування різноманітних виставок та на будинки з торговельними експонатами.

СПІВПРАЦЯ З ПРОЄКТАМИ ФЕДЕРАЛЬНОГО УРЯДУ

Зі свого боку, ми будемо намагатися створити додаткове затруднення, пов'язане з доглядом та ремонтом будинків федерального уряду.

ДЕ ЦЕ ВСЕ КООРДИНУЄТЬСЯ

Уся акція починається у вашому Канадському центрі людських ресурсів (Canada Manpower Centre). За порадою та допомогою в яких-небудь програмах, які на вашу думку відносяться до вас або до вашої громади, звертайтеся до Місцевого центру канадських людських ресурсів (LOCAL CANADA MANPOWER CENTRE). В Канаді досить праці для всіх, якщо ми всі прикладемо наші зусилля в цьому напрямку.

Канада працює

Manpower and Immigration — Otto Lang, Minister

Main-d'œuvre et Immigration — Otto Lang, Ministre

СВІТЛІЙ ПАМ'ЯТИ ТВОРЦЯ СТРІЛЕЦЬКИХ ПІСЕНЬ

М. ХОМ'ЯК

(Лев Лепкий * 7 грудня 1888 † 28 жовтня 1971 р.) Саме напередодні світлих роковин 1 листопада 1918 р. відійшов від нас у вічність 28 жовтня 1971 р. в лікарні в Трентон, Ню Джерсі, ЗДА, бл. п. Лев Лепкий на 84 році життя. Не стало в живих одного з найстарших членів Легіону Українських Січових Стрільців, символу збройного чину проти Москви в найновішій історії України та учасника визвольних змагань, що він їх увіковічнив, як поет-композитор багатьох стрілецьких пісень.

Незабутня трійця приятелів: Лев Лепкий, Роман Купчинський і Михайло Гайворонський являється насправді творцями українських стрілецьких та ліричних пісень, що їх прийняв український народ до свого багатого репертуару народних пісень і вони стали його власністю, як перлини багатої духовної культури. Це хіба найкраще признання і для поетів і для композиторів. Збірник пісень п.з. „Великий співаник „Червоної Калини" за редакцією д-ра З. Лиська, що появився накладом Видавничої кооперативи „Червона Калина" у Львові в 1937 р., а автором якого був покійний Лев Лепкий, вичисляє авторитетно, хто зі згаданої трійці склав слова і мельодію чи був співробітником поодиноких стрілецьких пісень.

Отже Лев Лепкий був творцем таких відомих пісень: „Гей видно село", „Коби скорше з гір карпатських", „Група Схід", „Хай живе Великий Комптур наш", „Ми йдемо вперід", „Видиш, брате мій" і „Кладочка" (слова до цих двох пісень склав його старший брат, поет і письменник Богдан Лепкий), „І снилося з ночі дивчині", „Колись дівчино мила", „Маєва нічка леготом дише" „Бо війна війною", „Казала дівчина" і „Гей там у Вільхівці" (ця остання спільно з Романом Купчинським). Йому належать теж пісні: „Фіялки сині", „Чи пам'ятаєш ти, стара, що їх не подає згаданий збірник пісень, але їх устійнить напевно майбутній життєписець на основі численних статтей Лева Лепкого, розкинених по різних часописах, журналах і календарях, зокрема „Літопису „Червоної Калини", що його редактором покійний був увесь час, тобто від його оснування в 1920 рр. аж до вибуху другої світової війни.

Безпосередно після українських визвольних змагань Лев Лепкий був не лиш членом-основником, але й членом управи відомого й вельми заслуженого В-ва на кооперативних засадах „Червона Калина" у Львові, накладом якої появилися прецікаві спогади учасників визвольних змагань. Тому, по великому переселенні, по другій світовій війні, він був одним із тих членів, що відновили заслужене В-во „Червона Калина" в Ню Йорку, яке й досі продовжує свою видавничу діяльність. Як редактор покійний завжди боронив пером і словом відновленої збройним чином української державности, співтворцем якої був він самий.

Як редактор гумористично-сатиричних журналів „Будяк" і „Зиз", що виходили у Львові безпосередньо після визвольних змагань виполював безжалісно хопту і бур'ян з життя українського народу, підкреслюючи одночасно моменти, гідні наслідування. Ось один приклад з його малого фейлетону „От так собі", що їх покійний друкував у щоденнику „Краківські Вісті", редактором якого був покійний Лев Лепкий. Фейлетон цей надрукований в газеті із 22 червня 1941 р., саме в день вибуху німецько-совєтської війни.

„Доволі часто пишеться в нас, що історія повторяється, або не повторяється. Буває, що в тому самому часописі й на цій самій сторінці є раз так, раз інакше.

„Воно є правильно. Бо може бути так і сяк: залежить, як кому подобається і який мудрець пише. Все можна доказати, навіть кожний мусить повірити.

„Та йде про устійнення. Треба ж раз поставити якусь тезу. І я ставлю".

„Отже не все повторюється історія в народів. Повторюється тільки в нас. І то з усією докладністю, фотографічно".

„Примірів без міри. Але я подам один: сварку. Вона не переводиться, від віків триває і все повторяється в іншому виді".

І далі йде опис сварки „на перелазі" сценки, що її запам'ятав собі автор фейлетону з часів свого дитинства з таким повчаючим закінченням:

. . . „Знаю тільки один випадок, де вона не повторяється".

Якраз тому рік минули роковини походу Батія. Жахливі були тоді часи. Все втікало, куди очі несли.

„Звичайно скривались під воду, брали в губу очеретину й так дихали. Це було щось у роді тодішнього періскопу, чи вентилятора. Так сиділа ота іміграція гуртом під водою, але не сварилась. Один одного навіть не потрутив. знав, що все пропаде, татари побачать" . . .

„Просиділи нераз не день і не ніч. Опісля вилазили, бралися на працю, за відбудову. Життя наладнувалось. Знову розцвітали сади, виходили плугаторі на ниву, народ благословив ясні зорі й тихі води. . .

„І тут історія вже не повторюється.

„А школа . . . Ле-ле".

Як співавтор „Вертепу наших днів" покійний висмівав хиби тодішнього нашого проводу: політичного, національно-суспільного і господарсько-економічного життя. І знаменне: тодішні наші діячі, які побачили свою діяльність у кривому зеркалі гумору й сатири, не гнівались на співавтора Льва Лепкого, але сміялись до сліз, разом з церковними достойниками й учасниками незабутніх вистав „Вертепу наших днів", що з ним відбулась навіть поїздка і за океан, до ЗДА. Чому? Бо Лев Лепкий знав міру й мав почуття такту, а наші діячі були з великою особистою культурою, тому не ображались, тільки щиро сміялись, як бачили у „Вертепі", як на долоні, свої хиби.

Лев Лепкий був людиною високої особистої культури і правдивим патріотом-державником, засвідчуючи це на кожному кроці своєї діяльности, як редактор-журналіст. Та вибухла німецько-большевицька війна. І Лев Лепкий помістив за своїми ініціялами „Л.Л." статтю п.н. „Здійсняється" (Краківські Вісті" з 23 червня 1941, ч. 133), в якій вияснює, чому „редакція щоденника дотепер мовчала про життя під большевицькою окупацією, бо не могла про те навіть словечком натякнути з огляду на цензурні умовини". І не зодягається в тогу непомильного знавця ні не хвилює читачів, мовляв, ось-ось Україна буде самостійною, тільки звільненою. Від кого? Від большевицького окупанта. І ні слова більше. Це не тільки клясична стаття, але це документ, що відзеркалює думки редакції в ту переломову хвилину.

Коли ж 1 серпня того ж року приєднано Галичину до Генеральної Губернії, тоді знову появилась знаменна редакційна стаття під пророчистим заголовком: „Галицька Земля". Переповівши важніші моментя з її історії, стаття звертає увагу читача на один найважливіший момент . . ." галицькі князі-брати все любилися: і Володар і Василько і опісля король Данило з братом, також Васильком. І саме в тому була їхня сила. Бо любов сильніша за крицю. Вони лише тією згодою, тією любов'ю могли зберігати батьківщину, відстоювати її в найжахливіші часи від татар". („Краківські Вісті" з 7 серпня 1941 р., ч. 172).

Тому співпрацювати в ті тяжкі часи з такою товарисько виробленою і державницько думаючою людиною, якою був бл. п. Лев Лепкий, було найбільшою приємністю.

Це зрештою стверджує кожний, хто ближче пізнав покійного Лева Лепкого чи хочби навіть тільки стрінувся з ним принагідно й мав змогу з ним щиро розмовитись. А, щоб не бути голословним, ось уривок з листа проф. Валеріяна Ревуцького з Ванкуверу з 25 листопада 1971 р. до автора цих рядків: „Прошу прийняти мої найщиріші співчуття з приводу смерті Л. Лепкого, з яким вам доводилося тісно співпрацювати. Я його зустрічав один раз і враження залишилося найкраще... Проти таких фактів (себто смерті Л. Лепкого) нічого не можемо вдіяти". . .

Як правдивий патріот-державник покійний дорожив нашою традицією, зокрема захоплювався духовенством і селянством, бо тільки в їх житті зберігалась, на його думку, родова й побутова традиція, себто вони мали свій стиль. У товаристві був незаступимою людиною, захоплюючи слухачів притаманним йому даром оповідання. Міг цілими годинами оповідати прецікаві сценки з життя й доводити слухачів до сліз від сердечного сміху. Тому був дуже мило й радо баченою й вельми бажаною людиною, зокрема як незрівняний аранжер на вечерницях і балях, що все починалися й закінчувалися українським танком: коломийкою або козачком. Матері з донями спішили дуже радо на такі вечорниці чи балі, де аранжером був покійний Лев Лепкий, бо знали, що ніодна дівчина, чи її мама, або тета не буде „петрушкувати". Про те вже дбали члени комітету, щоб не тільки танцювати з дівчатами та їхніми матір'ями чи тетами, але, що найважніше, познайомити дівчат та молодиць з самітніми молодцями чи літніми танцюристами, що приїхали з дальших міст чи містечок до Львова весело розважитись.

Як керівник живця „Черче" біля Рогатина подбав про те, щоб не тільки „палатка" була стилево розмальована, але щоб відбувались у ній стилеві вистави та концерти. Із досвіду з „Вертепом наших днів" та сценки „Співомовки" знав, що така публіка, як лікуванці живця „Черче", чи його принагідні гості, спрагнені милої товариської атмосфери й культурних розваг. Тому подбав про добірну оркестру та виставки театру легких форм. Коли ж, під час другої світової війни повстав у Львові театр малих форм, згодом „Веселий Львів", то львина заслуга в тому була покійного Лева Лепкого, який підготовляв його появу сценкою „Співомовки" і „Вертепом наших днів" продовж першого десятиріччя по визвольних змаганнях. І саме тому був він співосновником оселі „Черче" біля Трентону, але немає двох думок, що зате оселя „Союзівка" Українського Народного Союзу в Кекстильських горах є неначе наслідуванням розвагового життя в живці „Черче" біля Рогатина. А воно завдячувало свій розголос в основному його головному керівникові незабутньому Левкові Лепкому, що надав йому свій стиль дійсно культурного осередку товариського й розвагового життя в доброму того слова значенні.

Словом в особі покійного Лева Лепкого українська спільнота в вільному світі втратила одного з загально відомих творців її культурного життя, українські комбатанти одного зі своїх найкращих речників, який від закінчення визвольних змагань зробив усе можливе, як редактор „Літопису „Червоної Калини", календарів і видань в-ва „Червона Калина", щоб зберегти „во науку потомним поколінням" світлі моменти з визвольних змагань, з боротьби за державність України. Вірна ж його дружина Марія з Дрогомирецьких й доня рідного брата Богдана Нуся втратили найщирішого подруга. Із покійним Левом згасла ще одна свічка в царстві української духовної культури, але його світла пам'ять „не вмре, не загине

(закінчення на 8 стор.)

УКРАЇНСЬКА ЕДМОНТОНСЬКА КРЕДИТОВА СПІЛКА

— ЦЕ ЄДИНА УКРАЇНСЬКА КРЕДИТІВКА В ЕДМОНТОНІ

Вона запевнює Вам найдогідніші умовини різнородних позичок на купно чи поправки Ваших хат, на купно меблів, холодільників, морозниць, авт, на розбудову Ваших варстатів праці: крамниць і підприємств тощо, за оплатою 9½% річно від усіх позичок.

Вона платить високі дивіденди від усіх ощадностей,

— від термінових на 1 рік — 6½% річно
— від термінових на 2 роки — 7% річно

Всі Ваші позички обезпечені на 100 відсотків до суми 10,000 дол., а всі ваші ощадності до суми 2,000 дол. до 55 року життя.

Тому **позичайте гроші** в єдиній українській кредитівці в Едмонтоні на ваші різнородні потреби і **складайте ваші ощадності** в цій Вашій кредитовій установі.

Українська кредитівка відкрита
кожної суботи від 10-ої до 1-ої в полудне
кожної середи від год. 7-ої до 9 вечора
Українська кредитівка приміщується при
9710 - 108А Аве.

За всіма інофрмаціями, будь ласка звертайтесь до **п. О. Жарського — тел. 479-2613** або до **п. Й. Степи,** президента кредитівки, **тел. 474-5437.**

ТОМУ, ЩО МИ ДБАЄМО ПРО НАШИХ ДОСТАВЦІВ, ПАЙОНІР ВИПЛАЧУЄ ГОТІВКОВІ ДИВІДЕНДИ ПРОДУЦЕНТАМ ЗБІЖЖЯ, ЯК ПРИЗНАННЯ ЗА ЇХНЮ СПІВПРАЦЮ

Протягом минулих 29 років Пайонір Ґрейн Компані Лімітед безперервно виявляла своє признання своїм клієнтам в наглядний спосіб, проголошуючи й виплачуючи готівкові дивіденди своїм доставцям.

Тепер у 30-ому році ми в Пайонір компанії висловлюємо нашу вдячність тим, що їм ми мали шану послужити й нам приємно включити їх в постійно зростаючий список наших клієнтів, яким ми щойно вислали чеки з дивідендою за їхню співпрацю з нами.

Ми належно доцінюємо довголітнє признання за те, що дбаємо про відповідний збут збіжжя та послуги відносно фармерського знадіб'я та машинерії й ми горді на те, що ми могли знову виплатити ще одну дивіденду готівкою нашим доставцям збіжжя.

Тому, що ми дбаємо про наших доставців — ми й надалі будемо продовжати обслугу всіх продуцентів збіжжя в такий спосіб, щоб він виправдав їхнє довір'я до нас та підтвердив їхнє переконання, що —

то "ПОПЛАЧУЄТЬСЯ" доставляти збіжжя до Пайонір.

PIONEER GRAIN COMPANY, LIMITED

ONE OF THE COMPANIES

ГОЛОС МАЄ МЕЙОР ЕДМОНТОНУ

КЛОПОТИ З МІСЬКИМ БЮДЖЕТОМ

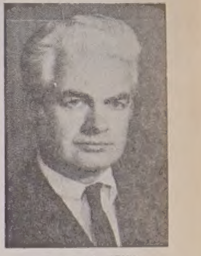

посадник А. ДЕНТ

Міська адміністрація тепер тяжко працює над укладанням нового міського бюджету. Міські комішенери переглянули запропоновані видатки і тепер суперінтенденти та керівники поодиноких відділів мають перед радою комішенерів вияснити — й боронити — своїх пропонованих видатків. Насправді комішенери тепер працюють над бюджетом приспішеним темпом; два повні дні присвячено нічому іншому, як бюджетові, щоб в найближчій будучності могли його предкласти міській раді.

Справа ухвалення бюджету заторкає багато чинників, між якими не на останньому місці є важкі рішення всіх зацікавлених бюджетом а зокрема: міської ради, яка остаточно затверджує бюджет та міської адміністрації, яка мусить підтвердити, що її пропозиції, предкладені до затвердження міським радним є добре обосновані.

Як то звичайно водиться в Едмонтоні: ми мусимо так краяти наш одяг, щоб відповідав нашій кишені. Ми маємо тисячі різних проектів та підприємств, які кожний з нас хотів би реалізувати й викінчити. Але міська управа, як звичайно, не має грошей, щоб зробити все, що вона хотіла би зробити. Через те мусимо устійнити, що йде на першому місці. Ми мусимо розцінювати проекти, предкладені поодинокими департаментами відповідно до їх важности для загального добра всего міста.

Через те й будуть розходження відносно того, що має йти на першому місці: між управою міста, між міськими радними та між міськими радними та загальною публікою. Того треба сподіватися й це є насправді добра річ. Через досліджування та дискусії ми вкінці походимо до узгіднення, яке, хоч може не вдоволить вповні кожного, але є остаточно правильним покажчиком, що треба би в місті зробити так, як ми то можемо зробити.

Бюджет є мабуть найбільш важливим поодиноким документом, з яким міська рада та міська управа мають до діла. Це є плян діяння для міста на надходячий бюджетовий рік; він в дуже реальний спосіб має теж вплив на життя мешканців Едмонтону. В безпосередному змислі рішення, про які я говорю, відбиваються на міському податкові, який ви маєте платити. Очевидно, ми всі зацікавлені в тому щоб податок був удержаний на належному рівні; не такий високий, що примусів би деяких людей залишити їхні доми й не такий низький, щоб багато з важливих та конечних міських проектів, що їх місто повинно виконати, треба би було обтинати й відкидати.

Але з бюджетом в'яжеться ще й одна дальша справа: він допомагає нам формувати місто так, щоб ми могли в ньому жити. Скажім на приклад, що ми пообтинаємо фонд для відділу парків та дозвілля. Тоді не можна б було заводити нових парків, ані вдержувати дотеперішних, ані переводити в життя ніяких програмів. Таке рішення зокрема прикро відчули би наші діти. Відкриті зелені площі, де вони можуть бавитися та переводити в життя різні програми, в яких вони беруть участь, було би важко перевести в життя й ми позбавили би їх чогось, що допомагає творити здорове тіло й здорового духа. Ту втрату вони відчували би через усе своє життя й через те ми всі почували би себе біднішими. Очевидно, що й дорослі теж через те понесли би шкоду. Кожному потрібні дерева і трава й вільний простір.

Я припускаю, що, якщо історія вчить нас чогось про міські управи, то це те, що міста завжди мали за мало грошей, щоб виконати те чого від них вимагали. Певно, що так справа мається й сьогодні й це є причина, чому я та мої товариші-мейори по цілому краю домагалися від вищих урядів дати нам більшу частину з прибутків провінційних та федеральних урядів, щоб ми могли виконати бодай деякі із дуже пекучих проектів, що є на першому пляні до виконання.

Справа участи в прибутках федерального та провінційного урядів є вправді поза безпосереднім засягом нашого бюджету, але якраз у часі складання бюджетів виявляється конечна потреба додаткових фондів.

Айвор Дент, мейор

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

(закінчення з 6 стор.)

та жінка поділила свою землю на будівельні площі й продавала їх по добрій ціні. Вона склала гарну суму грошей до банку, а до того збудувала собі гарну хатку й зразу стала багатою жінкою. Один чоловік пронюхав, що вона має гроші й одружився з нею. Але подружжя довго не тривало, вони обоє не згоджувалися й розійшлися. Вона залишилася й надалі самітньою й так живе й досі. Я відтак її не бачив й з нею не зустрічався. Я не вимагаю від нікого якоїсь окремої вдячности, але здається мені, що вона могла була бодай колись сказати мені „дякую" за те, що я їй допоміг знайти працю й залишитися в Канаді, де вона таки зажила достатним життям.

Я навмисне переказав історію тої родини, щоб представити, які речі діялися в часі депресії. Таких і подібних випадків було більше. Я знав багато таких справ, бо до мене звичайно приходили наші люде, як були в клопоті й шукали в мене поради та порятунку. Я знав різних людей по урядах та приватних підприємствах і в багатьох випадках мені вдавалося тим людям допомогти. Не робив я того за гроші, бо грошей ніхто тоді не мав, а зокрема не мали їх ті що приходили до мене шукати допомоги. Я старався допомогти кому лиш міг, бо вважав це своїм обов'язком.

(Продовження в слідуючому числі)

ПОДАРУНКИ НА РІЗДВО

Для рідних шкіл, або своїх дітей (або внуків)

ЗАМОВЛЯЙТЕ

1. **Let Us Learn Ukrainian** **$2.50**
2. магнітоплівку для цієї книжки .... $ 5.00 **(Casette Tape)**
3. магнітофон доброї якості .... $29.88 **(Cassette Tape Recorder)**

Все разом можете набути за $36.00

Надається для тих, що зовсім не володіють українською мовою, або для тих що навчають і вивчають її.

Замовлення шліть до:

MARKET DRUGS LTD.

10203 - 97 Street **Edmonton, Alberta**

Золотий ювілей п-ва К. і М. Олійників у Барвас, Саск.

В неділю, 11-го липня 1971 р. в домі п-тва Олійників о. Григорій Новак, ЧНІ відправив Благодарственну Службу Божу в намірені ювілятів, по Службі Божій отець уділив також спеціяльного благословення. П-тву Михайлові і Катерині Олійник з нагоди 50-річчя х подружнього життя. Ювіляти приступили до Св. Тайн, дякуючи Господу Богу за одержані ласки.

п-во Катерина і Михайло Олійники

Зараз після Богослуження, за старанням їхнього сина Василя відбулося святочне прийняття ювілятів в мешканні та на подвірю біля хати. Було велике число гостей (около 150). Всі разом веселились та пригадували собі минулі часи та обмінювались своїми враженнями та своїм пережиттям. Господарем прийняття був п. Франко Кіц, який проводив дуже вміло програму та своїм гумором піддержував всіх присутніх. Підчас бенкету було прочитано телеграму від прем'єра Саскачевану, та багато більше побажнь. Ювіляти одержали папське благословення. Дуже багато одержали дарунків та побажань. Гарну промову мав п. С. Семчишин з Вінніпеґу і при тім вручив гарний образ від родини Семчишин — від батька і себе. Дуже було зворушливе, коли син Василь та внук Іван склали бажання та вручили гарні дарунки. Також від гостей вручено гарний дарунок.

П-во Олійники походять родом із села Кореличі, повіт Перемишляни. Ювілят приїхав до Канади 1929 р. і замешкав на Барвас, Саск. 1930 р. приїхала ювілятка Катерина і почали фармерувати. Господь Бог обдарив їх одним сином та чотирьома внуками. Ювілят є активним членом при парафії. Дуже часто в їхньому домі отці відправляли Служби Божі. Ще й тепер час від часу в домі ювілятів служать св. Літургію. Ювіляти мешкають разом зі своїм сином та невісткою. В їхньому домі отці знаходять велику гостинність і не диво, що на ювілей прибули о. М. Кучмяк ЧНІ, і о. Л. Ратушняк ЧНІ з Йорктону, о. Ст. Олійник ЧНІ з Винярд і о. О. Щеснюк з Вадіни.

При кінці господар бенкету покликав до слова самого ювілята, який сердечно, зі сльозами в очах, подякував свому синові Василеві за приготування гостини, отцям та всім хто чимнебудь причинився до цього для них небувалого дня. Дякував Господу Богу за всі ласки та опіку за всі роки їхнього подружнього життя. При кінці гостини відспівано многоліттє для ювілятів та всіх присутніх. Після всіх формальностей гості сиділи та гостились разом з ювілятами. З нагоди 50 літнього ювілею п-во Михайло і Катерина Олійники зложили на „Українські Вісті" 25.00 дол., яких вони є довголітніми передплатниками.

За жертву щиро дякуємо, а ювілятам бажаємо ще багато милих літ прожити.

Присутній

Едмонтон, Алберта

В ПЕРШУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ БЛ. П. ОСИПА ЮРКЕВИША

15 грудня 1969 р. упокоївся в Бозі, по довгій та важкій хворобі кол. поручник Українських Січових Стрільців бл. п. Осип Юркевич. Покійний помер в університетському шпиталі в Едмонтоні, проживши 76 років свого трудолюбивого життя.

бл. п. Осип Юркевич

Бл. п. Осип походив родом з містечка Білий Камінь, золочівського повіту, Західна Україна, недалеко села Підлися, де жив і був похований пробудитель Галицької України о. Маркіян Шашкевич. Народну школу закінчив він у Білому Камені, а ґімназію в Коломиї 1914 р. Того року в часі вакацій його, на фальшивий донос, арештовано й держано зразу в тюрмі у Львові, а відтак в таборі в Талергофі, звідки, після перевірки справи, його звільнено. Повернувши з табору, покійний захворів важко тифом, а в 1915 р. його забрано до австрійського війська. Він служив при 80 ц.к. полку піхоти, де він дослужився ступня четаря. 7 листопада 1918 покійний зголосився до Українських Січових Стрільців й пішов зразу на фронт до Львова, звідки, після двох тижнів, мусів відступати на схід аж за Збруч. В міжчасі його піднесено до ступня поручника. На східній Україні він пережив цілу трагедію УГА, якої вояки гинули масово від п'ятнистого тифу. Щойно в 1920 р. покійний повернувся в рідні сторони, де відразу включився в члени Української Військової Організації. Переслідуваний поліцією, він мусів залишити рідні сторони й перейшов працювати звичайним робітником у Бориславі, де й познайомився зі своєю дружиною.

В 1926 р. покійний виїхав до Канади, де згодом зачалася велика господарська криза й покійному прийшлося переживати дуже важкі й прикрі часи. Аж під час другої світової війни покійний дістав працю в українській гуртівці „Індепендент голсейл", де працював протягом 17 років аж до 1960 р.

Хоч життєві обставини в часі господарської кризи були не дуже відрадні, то покійний брав увесь час живу участь в українському суспільно-громадському житті. В 1928 р. він був основоположником Стрілецької Громади, а в 1928 р. Українського Національного Об'єднання. В обох організаціях він був членом управ. Завжди скромний, не шукав почестий та пошани, але працював щиро та віддано для організації.

Він цікавився живо українським життям, передплачував і читав книжки й часописи, зокрема в останніх роках, як уже був на пенції. В тому часі теж написав свої воєнні спомини, з яких деякі були друковані в „Українських Вістях".

Покійний полишив у глибокому жалю дружину Катерину, двох синів Романа та Володимира та внуків, як теж багато друзів та знайомих, які його знали й глибоко поважали.

Похорон покійного відбувся 18 грудня 1970 р. з катедральної церкви св. Йосафата на українськ и й цвинтар св. Михаїла в Едмонтоні.

В річницю смерти покійного заходом дружини покійного відслужив о. Я. Федуник в церкві Пресв. Євхаристії заупокійну св. Літургію та панахиду.

З нагоди річниці смерти дружина покійного передала 10.00 дол. на „Українські Вісті". За жертву щиро дякуєм, а покійному Осипові вічна пам'ять.

Стримайте свербіння — прочистьте скіру!

Пощо безпомічно крутитися і переносити тортури свербіння?

Elik's масть на екзему ч. 5

показалося успішною в багатьох тисячах випадків зовнішнього **поіритування скіри,** особливо при:

- екземі
- псоріязіс
- ріньґворм
- отруйному блющеві
- атлетичній стопі

та в багатьох других скірних висипках.

Її лагідні складники приносять полегшу при поіритованні і зачервенінні скіри, помагаючи самій природі вилікувати недомагання скіри.

Ціни: $2.50, $3.50, $11.00

Ч. 5 здержить навіть найбільш докучливе свербіння майже відразу — скіра гоїться скоро.

ELIK'S PRESCRIPTION DRUG STORE

Dept. UN

222-20 St. W., Saskatoon, Saskatchewan

STEVENS RENTALS

ВИНАЙМАЄМО

КРІСЛА ДО ПЕРЕСУВАННЯ АБО КОМОДИ

(WHEELCHAIRS OR COMMODES)

по 10.00 дол. місячно з правом на купно

В нас можна купити теж інше приладдя для інвалідів та хворих для вжитку в кімнатах хворих

10439A - 124 Street, Edmonton

Tel.: 482-4340

Український вечір в німецькому ресторані!

КОЖНОГО ЧЕТВЕРГА, від 8-ої години вечора в ресторані „Гофбройгавс" будуть подавати українські страви.

Того вечора в ресторані українська оркестра буде приґравати українські мелодії, а ансамбль українського танцю **„КОБЗАР"** буде танцювати українські танці.

Очевидно, що, на бажання, можна буде дістати і всі німецькі та канадські страви, що їх ресторан подає щодня.

HOFBRÄUHAUS

Tel.: 422-1742

10209 - 97 St., Edmonton

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

ГОСПОДАРСЬКА КРИЗА І ІМІҐРАНТИ

В. ГАВРИШ

По першій світовій війні одна наша родина поселилася в Рочестер, на північний захід від Едмонтону й завела власне господарство на фармі. В них дітей не було й вони жили лиш двоє. Якийсь час їм велося незле. Вони держали кури й могли продавати яйця та курей, продавали поросят, яких теж годували, продавали троха худоби, яку теж годували, та пшеницю, яку виростали на своїй фармі. За продані продукти та худобу діставали стільки грошей, що могли купити все, що їм було потрібне до хати.

Як прийшла господарська криза („депресія"), то яєць ніхто не купував, а, як купував, то майже даром. Післали до фабрики м'яса корову а дістали за неї сім долярів, бо п'ять долярів почислив доставець доставу корови до фабрики, збіжжя загалом ніхто не хотів купувати й пришла біда. Нема за що купити, чого треба до хати, приходиться жити тим, що росте на фармі. Думав наш господар думав і додумався до того, що одної ночі пішов до крамниці в Рочестер і там украв мішок муки, а окрім того троха цукру, рижу, соли, перцю, гречаних круп та всього, що було потрібно в хаті. Забрав і привіз то до хати. Власник крамниці прийшов рано до крамниці й завважив, що в ночі були в крамниці „непрошені гості". Покликав поліцію, яка прийшла з поліційним псом, який обнюхав усе, а відтак пішов за слідом й запровадив полицію до нашого іміґранта.

Поліція його арештувала й поставила перед суд за крадіж. Суддя сказав його депортувати до Польщі. З фарми його винули й його жінка мусіли йти до Едмонтону.

Ані він, а тимбільше його дружина не хотіли вертатися до Польщі, бо там вони позбулися всього й не мали туди чого їхати. Жінка прийшла до мене й з плачем просила, щоб їм допомогти в біді. До того вони не мали навіть цента. Вона не мала навіть чим заплатити в місті за мешкання. Я пішов тоді до одного знайомого грека, який мав ресторан й попросив його, щоб дав жінці якесь зайняттячиння мити, замітати, аби могла заробити якийсь цент. Я розказав грекові цілу історію наших нещасливих іміґрантів й він погодився прийняти жінку на працю. Але чоловікові я не міг нічого допомогти, бо він мав судовий присуд на депортацію. Його жінка працювала в тому грецькому ресторані через довший час. Вона була доброю робітницею й власник ресторану часто її хвалив переді мною. Її чоловіка до Канади вдруге не впустили, бо хто мав судовий присуд на депортацію, той не мав права на поворот до Канади.

Його жінка до Польщі вертатися не хотіла, бо не хотіла бідувати. Зате вона знайшла собі іншого чоловіка. Один з наших вуглекопів був собі блок землі в місті, збудував там шека й там жив сам. Десь він стрінувся з жінкою того депортованого й обоє почали жити разом. Вона садила на городі бараболю та різну ярину, троха для себе, а решту на продаж, він працював у копальні й їм добре поводилося. Вони були б найрадше обоє подружилися, але не могли, бо й він лишив жінку вдома, а й її чоловік теж був у Польщі. Але життя розв'язало само їхню справу, бо вуглекоп захворів і помер, але передтим записав на ту жінку все своє майно. Вона жила сама й далі садила бараболі та ярину й того вдержувалася. По другій світовій війні почався великий будівельний рух і

(закінчення на 7 стор.)

Ліндсей, Онтаріо

ПОХОРОН БЛ. П. ЯКОВА ЮЗВАКА

бл. п. Яків Юзвак

У вівторок, 3 серпня вранці відійшов на вічний спочинок бл. п. Яків Юзвак. Помер він у Ліндсей в домі своєї дочки Анни.

Покійний Яків народився 22 жовтня 1889 р. в селі Завича, пов. Броди, Західна Україна. В родині було чотирьох синів: Дмитро, Яків, Семен і Олексо та дочка Євка.

Бл. п. Яків залишив родину та рідний край в березні 1908 р. й виїхав до Канади. В квітні того року він прибув до Вінніпеґу, де застав досить прикрі обставини. В той час у Канаді була велика біда й безробіття. Багато людей було без праці, а ті, що працювали, діставали по 15 центів на годину. Тому покійний Яків залишив Вінніпеґ й поїхав до Кенори, Онт., де дістав працю на залізниці на т.зв. екстраґенґу. Опісля працював на різних роботах, які попадалися.

В 1914 р. він одружився з Феодосією Прокопчук в кракові Алберта. Його дружина походила з села Білівці, пов. Броди, Західна Україна.

Після одруження молода пара пішла фармувати на Смокі Лейк, де фармували до 1924 р. Після того вони перенеслися до Мондер, де покійний дістав працю на секції в залізничій компанії Сі-Ен-Ар. На тій праці був він протягом 30 років, аж до 1954 р., коли перейшов на заслужений відпочинок. Протягом 30 років своєї праці покійний проживав з родиною в Мондер, Чипмен та Едмонтон.

4 жовтня 1936 р. померла його дружина й покійний залишився дівцем. Подружжя мало чотири дочки, з яких найстарша Марія виїхала до Торонто й там вийшла заміж. За нею виїхали відтак і три інші сестри й там також подружилися. Покійний Яків, після переходу на пенсію, виїхав до Онтаріо й замешкав у дочки Анни в Ліндсей, де й прожив 17 років. З Ліндсей покійний часто виїздив до Торонто та ходив до катедри св. Йосафата на богослуження.

Від 1929 р. покійний був передплатником „Українських Вістей".

Оплакують покійного дочки: Марія, зам. Кондрат, Евдокія, зам. Пала, Парасковія, зам. Паляниця в Торонто та Анна Іген у Ліндсей. Окрім того брат Семен у Мондер, 12 внуків, 5 правнуків, стриєчний брат Стефан Юзвак в Бофало, Ню Йорк, Стефан Мішурка в Торонто і Ксенька Кормило в Вінніпеґу.

Похоронні обряди розпочалися панахидою, що її в каплиці похоронного заведення Міллер в Торонто відслужено в середу, 4 та четвер, 5 церпня. В п'ятницю, 6 серпня о. митрат В. Філевич відслужив у катедральній церкві св. Йосафата в Торонто заупокійну св. Літургію й похорон, після чого відпроваджено тлінні останки на цвинтар Маунт Говп.

З нагоди похорону родина покійного передала 10.00 дол. на „Українські Вісті". За жертву щиро дякуєм, а покійному вічна пам'ять.

В ГОСТЯХ НА УКРАЇНІ

ВІННІПЕҐ-КИЇВ

о. П. Криворучка

То було в вівторок, 3серпня 1971 р. в четвертій годині пополудні. Ми канадські туристи всідали на совєтський літак „Ілюшін" у Вінніпеґу, Ман., вибираючися в подорож на Україну. Летіли ми новою повітряною лінією-прямий політ Вінніпеґ-Київ. Ми задержувалися лиш по одній годині в Монреалі та Парижі і вже слідуючого дня, в середу, 4-го серпня в 5-ій годині пополудні були на київському летовищі Бориспіль. Нас прилетіло 140 осіб, туристів, майже всі з Вінніпеґу. Літак чартерувала Національна Кооперативно-Кредитова Спілка „Карпатія" до спілки з туристичною агенцією „Ґловб".

Літак „Ілюшін" великий і вигідний. Нас обслугували дуже дбайливо. Харч та напитки були смачні й було їх подостатком. Дівчата, що нам услугували, „стюардесс-и" ввічливі й услужні. На жаль, ні одна з них не говорила по українськи, лиш по російськи й по французьки. То нас таки троха прикро вражало. Пізніше вони говорили теж англійською мовою. Наші старші подорожні, які знали лиш українську мову, не могли з ними ніяк порозумітися. Хтось повинен би на те звернути увагу, щоб обслуга, що складена, здається мені з українських дівчат з УРСР, таки повинна би говорити по українськи до українських туристів, тимбільше, що то був чартерований політ. Може представники агенції „Ґлоб" повинні були про те подбати, щоб були на літаку стюардесси, що говорили б по українськи.

Летовище Бориспіль нове й модерне, але, здається мені, що вже дещо за мале для того руху, що там відбувається. До того не влаштоване як слід, бо за мало лавок, чи крісел, щоб всі подорожні, що ждуть, могли присісти. Не бачив я ніде й кіоска, щоб можна було води напитися...

При перевірці наших клунків нас поділили на три групи: 1) Львів, 2) Тернопіль, 3) Чернівці. Найперше перейшла контролю група Львів, відтак Чернівці, а нас, що їхали до Тернополя, залишили на сам кінець. Наша група мала залишитися в Києві аж 4 дні, тому, мабуть, нас взяли на сам кінець. Перевірка наших клунків забрала досить багато часу. Ми мусіли отвирати всі наші валізи, а двох полісменів, чи митних урядників їх перевір'яли. Мої валізи перевір'яли чомусь аж на самому кінці. Двох урядників почали викладати з валізи на стіл мої книжки, світлини, папери, священничі ризи й чомусь не могли собі з тим усім дати ради, бо один з них пішов десь на бік й за хвилину припровадив якогось старшину в одностроїю. Цей підійшов до стола, де стояли викладені всі мої речі, поглянув на чималу „купку" моїх книжок, а тоді звернувся до мене й досить лагідно та чемно сказав: „Прийди сюди, стань біля мене і поясни мені те все, що ти тут везеш". Відразу передав мені мій священичий молитвослов й каже: „Це твоя особиста книжка — молитвослов, забери собі його". Тоді я пояснюю йому, що це служебник до Служби Божої для мене, малі служебнички для людей, що будуть на Службі Божій і будуть мені відповідати, далі св. Письмо Нового Завіту, де є Євангеліє і Апостол на кожний день, окрім того окрема книжка Євангеліє та Апостол на неділі і свята, далі молитовники на антифони, ну й дві пропам'ятні книги. До цих двох останніх він троха довше приглядався. Зокрема дивився довше на виданий Верховним Архиєпископом „Богогласник", в якому були світлини з відвідин Блаженнішого Йосифа в ЗДА та Канаді, посвячення собору св. Софії в Римі з Святішим Отцем Папою Павлом VI., який закладав мощі на престолі. Світлини всі кольорові, гарні. Дальше оглядав врочисту Службу, на якій були всі архиєпископи, єпископи, священики та тисячі прочан. А далі хори, концерт в авдиторії Паляца Піо ітд. Оглянув теж пачку образців, яких було сто. Навіть перечислив їх. Відтак зупинився на священичих ризах. Я пояснюю йому, що нас є двох священиків, то будемо служити в готелі Службу Божу. Відтак відкрив ще одну пачку, де були агнці та частиці до Служби Божої, що нам їх приботовили Сестри Служебниці. Він та його два помічники цікаво приглядалися різно нарізаним агнцям та частичкам й найстарший з них запитав: „А то что?" Я йому відповів, що то хліб, який ми вживаємо до Служби Божої, а відтак причащаємо себе та вірних. Він переглянув усе докладно, а тоді сказав.

„А тепер складай то все до своєї валізки". Ще й допоміг мені все гарно поскладати та позачиняти мої валізки. Після того каже до мене: „То ще не все. Ходім тепер до отої контори почислити гроші". Ми пішли разом, їх три, а я самий. Я дав їм два мої гаманці з грішми, найстарший з них почислив і каже: „Тут є 80 долярів більше, як є в декларації, що ви виповнили". Я йому на то відповів, що я повний і свобідний горожанин Канади й Канада виплачує мені пенсію на старші літа й ці гроші є з моєї пенсії, то, так сказати би по канадськи, є мої „петті-кеш". Він питає мене: „Что ето". Я йому відповідаю, що, як зах захочу поїхати в Карпати, чи купити щось моїй родині, то буду платити якраз тими грішми. „Да, да — сказав він — панімаю". Але треба було їх поставити у декларацію. „То поставте" — кажу я йому і він дописав 80 долярів у моїй декларації. Після того з чемним та милим усміхом віддав мені оба мої гаманці та побажав милиї й гарної проґульки по Україні.

У міжчасі мій первий брат о. Йосиф, другий брат та братова та решта наших туристів з тривогою ждали, що зі мною буде й дуже здивувалися, як я вернувся веселий та усміхнений і в доброму гуморі, після такого докладного та довгого обшуку. „А ми думали, що о. Петро вже пішов на Сибір" — сказав котрись із наших подорожних. „Я на те росміявся щиро й розказав усім, як мене „пересівали через сито" й як мило я тоді себе почував. Мої товариші подорожі прямо не хотіли вірити, що все відбулося так чемно й гарно і, що найважніше, все скінчилося добре.

НАЙКРАЩИЙ ПОДАРУНОК

для ваших дітей у юнацькому віці це передплата за цікавий, гарний, ілюстрований місячник

ЮНАК

YUNAK Magazine
2199 Bloor St., West, Apt. 13
Toronto 9, Ont., Canada

Styles Denture Clinic

C. H. STYLES,
Certified Dental Mechanic
206 McLeod Bldg. — 424-9645
10128 - 100 St., Edmonton

НОВІ ФУТРА

ПЕРЕРІБКИ — НАПРАВИ

Приймаємо ношені футра до заміни

Тепер перед-різдвяна випродаж

PARIS FURS CO.

10448 — Whyte Ave., Edmonton, Ph. 433-1391

Злучена із: BAKERS FINE FURS, North Battleford, Sask.

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА

MARKET DRUGS LTD.

через дорогу від міського ринку (маркету)
10203 - 97 вул., Едмонтон, Алберта
Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк
Найбільший склад дріжджів та всіх додатків до виробу домашнього вина.